

Anna lejtő
Boszorkányvölgy
Erdőalja
Hosszúhát
Legelődomb
Szőlőhegy
Ófalu
Víziváros
Öreghegy
Újfalu
Völgyrét

A faluközösség havonta megjelenő lapja
XX. évfolyam 6. szám 2015. június

NAPLÓ

7. oldal

Körforgalom: zajlanak az előkészületek

7. oldal

Tiltakozás az óriási baromfiüzem ellen

8. oldal

Nyugalmunk titkos őrzői

16-17. oldal

Barangolás Telki múltjában

Polgármester naplója

Akáció

Itt a nyár, véget ért az iskola, megkezdődött a vakáció. A nyári időszak, mint mindig, most is az intézmény felújítások ideje, de most az iskola és óvodák karbantartása mellett előbbi bővül is a megkezdett emeletrépitéssel.

Az uborkaszezon ellenére nyáron is folytatódik a fejlesztésekhez kapcsolódó munka, a pályázatok előkészítése és menedzselése, a település üzemeltetésével kapcsolatos feladatok ellátása.

A nyári időszakban mindnyájunknak kiemelten ügyelnünk kell a közlekedésben, hisz míg máskor napközben a gyerekek az iskolában vannak, ilyenkor bármikor kigurulhat az útra egy labda, ami után egy gyerek szaladhat.

Az ilyenkor jellemző hőség és szárazság a tűzgyújtással kapcsolatban jelent korlátozást, hisz gyakori a hosszabb ideig tartó

tűzgyújtási tilalom. Különösen igaz ez az erdőben, ami ilyenkor remek lehetőséget kínál a kirándulásokra.

Tartós hőség esetén ismét elrendelhetünk helyi hőségiadót, amikor megnevezzük a nyitva tartó légkondicionált helyiségeket és megszervezzük az utak locsolását. A nagy meleg egészségügyi kockázatai jól ismertek, érdemes tehát előre felkészülni rá.

A hirtelen hőség általában együtt jár az özönvízszzerű, rövid felhőszakadásokkal. Aki feliratkozik az önkormányzati hírlevélre, az előre jelezhető eseményekről vagy vészhelyzetekről azonnali híradást kap. Feliratkozni a telki.hu honlapon lehet.

Nyár idején sokan elutaznak. Célszerű a szomszédok segítségével kölcsönösen vigyázni egymás ingatlanaira, hisz a polgárőrökön és a hivatásos rendvédelmieken kívül ez a leghatékonyabb módszer a biztonság növelésére.

Jó pihenést, szép nyarat kívánok mindenkinek!

Deltai Károly
polgármester

Érdek az adózásban

II. rész

Az előző részben arról volt szó, hogy az adózás elkerülhetetlen jelenség, velünk együtt élő gazdasági-történeti adottság. Kényszerűség, mivel a közös ügyeket közösen kell finanszírozni. Kényszer, mert nem szeretünk adózni, mindig felmerül, hogy igazságtalan és méltánytalan. Úgy érezzük, hogy van, aki jobban, de a legtöbben rosszul járnak (mi biztosan), és gyanakszunk azzal kapcsolatban, mire fordítják a bevételeket. Borzalmas történelmi példák vannak a közelmúltból is: eladósítás, adósrabszolgaság, kisemmizés, túladóztatás, kimenekített milliárdok, multi cégek adózás előli profit repatriálása, offshore-műveletek, stb. Ennek ellenére, vagy éppen ezért az érdek a jó adózási/adóztatási konstrukcióban vitathatatlan. (Az írásban eltekintek az adózás technikai, adminisztratív jellegű, és a visszaéléseket vagy már a büntetőjogot érintő tárgyalásától.)

A cikk második részében az adózás gazdasági fenntarthatósági körülményeiről, a helyi és központi adók viszonyáról írok és kitérek mindezek Telkire vonatkozatható következtetéseire.

Gazdasági fenntarthatóság

Ha gondolkodni szeretnénk egy körülbelül jól működő adórendszerről, akkor annak a kérdésnek a tárgyalását, hogy mire, kire vonatkozzon az adó, milyen legyen a mérték, ki kell térni a gazdasági fenntarthatósággal való összefüggésére. Az adózás állandó és szoros viszonyt képez az egyén és a közsféra, illetőleg a természeti és a gazdasági körülmények – az adottságok, lehetőségek – alakulása között. Az adózás az elvonás-újraelosztás (redistribúció) mechanizmus autentikus mozgásformája, amely organikusán kapcsolódik a gazdaság újratermelési körülményeihez. A gazdasági újratermelési ciklusokat ma

már csak a fenntarthatóság keretei között érdemes értelmezni, mivel nem választhatók el az erőforrások biztosításától, a termelési tényezők használatától.

Fő meghatározó tényezők a gazdasági újratermelésben

Az elsődleges termelési tényezők közé tartozik a föld, mint természetes anyagi erőforrás (termőföld, ásványkincs, víz, telekként lakó- és munkahely, közterület, erdő, stb.), és a humán, mint szellemi-fizikai, testi-lelki és közösségi erőforrás. A közgazdasági szakirodalom általában a tőkét is az elsődleges termelési tényezők közé sorolja. Természetesen az is releváns megközelítés az újratermelési ciklusban, mégis úgy gondolom, hogy a tőke az előző két eredendő termelési tényezőtől származtatott, szinergikus erőforrás, lásd: szellemi tőke, anyagi tőke, pénztőke, bizalmi tőke, szociális tőke, tőkeerős cég. Az elsődleges erőforrások ab ovo egyenlőtlen eloszlásúak. Egyenlőtlen a hozzáférhetőségük, így a hasznosíthatóságuk is, ezért egyenlőtlen a haszonból történő részesedés. A cikk első részében szó volt a szociális faktorról, arról, hogy az erőforrások és a képességek egyenlőtlensége ellenére személyes és általános társadalmi igény a kiegyenlítésre törekvés. Ez emberi jogi elvárás, de természet-jog ellenes is, mivel a természetben nincs egyenlőség. Viszont van természettől való egyensúlyra törekvés. Nagy kérdés, hogyan lehet összeegyeztetni az emberi egyenlőségi és a természetes egyensúlyra törekvést? És mit tehetünk helyben? Mindenesetre az egyensúlyi folyamat biztosításához stabil alapok és dinamikus tényezők szükségesek. A cikkben ezekről gondolkodom hangosan, felvetve kérdéseket.

Föld és tudás

Az elsődleges erőforrások közül a föld (ami magában foglalja a termőföld- és az ásványkincs vagyont, a felszíni és az alatti vizeket, telekként a lakó-, a munka- és a közterületek, stb. összességét) véges, korlátozott és egyenlőtlen előfordulása, jellemzően nem újratermelhető, nem mozgatható, ugyanakkor pótolhatatlan és nélkülözhetetlen – statikus tényező. A humán erőforrás (tudás) viszont gyakorlatilag végtelen, kimeríthetetlen, jelen „tudásunk” szerint korlátlanul bővíthető és mozgatható – dinamikus tényező. A humán erőforrás állítja elő egy termék, szolgáltatás hozzáadott értékét. A gazdasági folyamatokban – leegyszerűsítve, az elsődleges erőforrások felől szemlélve – személyi és társasági jövedelmek realizálódnak, amelyek elköltése és elvonása után bevételek keletkeznek a közzsférában szja, tao, fogyasztási adók, járulékok, díjak és ma (még? meddig?) több tucat adó formájában.

Megközelítésemben a véges és nélkülözhetetlen erőforrással, a földdel való gazdálkodásnak prioritást kell kapnia az élet és ezzel a gazdasági folyamatok fenntartásában. Az adózás összefügg a gazdasági újratermelési ciklussal, az pedig a fenntarthatósággal, aminek a szűk keresztmetszete a föld. Következésképpen az adózásnak szervesen össze kell(ene) kapcsolódnia a földgazdálkodással. A földadózás kérdése itt már az, hogy mi és milyen legyen a mérték. A továbbiakban a belterületi földgazdálkodásra teszem a hangsúlyt.

Telek, terület

A belterületi földgazdálkodás a köznapiban használatban telek- vagy területgazdálkodást jelent. Definíciója szerint a telek egy helyrajzi számmal ellátott földrészlet. A telek is ingatlan (immobil), de értelmezése eltér az ingatlanétól, ami a telek és az építmény együttese. A telek építmény nélkül is használható, de a tétel fordítva nem igaz: építmény telek nélkül nem lehetséges (kivéve: repülő- és úszó építmények). A teleknek nincs amortizációja, nem számítunk utána értékcsökkenést, szemben bármilyen építménnyel. Ezek a teleknek, a korlátozott előfordulású, pótolhatatlan és nélkülözhetetlen földrészletnek különleges státuszt adnak, érveket megkülönböztetett figyelembe vételéhez. A föld, a gazdaság, az adózás és a fenntarthatóság összefüggésében ezzel el is jutunk a telek- vagy területadózás kérdéséhez. Be kell kapcsolnunk azonban még a helyi önkormányzatok témáját.

Önkormányzat = öngazgatás + önfinanszírozás

A települési/telepedési autonómia történelmi képződmény, keletkezése összefügg az emberi lét („a humán erőforrás”) újratermelésével, amely csak közösségekben lehetséges, széleskörű együttműködés és munkamegosztás keretében. Történelmi útja szinte azonos az adózásával, a közös ügyek finanszírozásának történetével. Magyarországon a szabad királyi városok, a mezővárosok, a nemes falvak, a bányavárosok, a jászok, kunok, székelyek, szászok, a vármegyék autonómiája, de a hegyközségek, erdőbirtokosságok, a lakóközösségek, stb. működése a saját bevételeken és a vezetők önálló megválasztásán alapult. Az autonóm települések adóztak az állam felé vagy átvállaltak bizonyos feladatokat (pl. hadi kiadások, tájrendezés). A tömegtársadalmak XX. századi kialakulása során ez megváltozott, a központi elvonás-újraelosztás (redistribúció) vált uralkodóvá. Felemássá vált az önkormányzatiság: adott a saját vezetők kiválasztása (öngazgatás), de az önfinanszírozás (ami nem autarchiát, azaz teljes önellátást jelent, hanem a saját bevételek előállítását, ami állhat külön-

böző termékek, szolgáltatások értékesítésének bevételeiből, illetve adóztatásból, díjszedésből, stb.) már nem, amely a központi újraelosztásból és jövedelemszabályozásból, illetve helyi adók révén tevődik össze. A helyi vagyon, mint hasznosítható forrás minimalizálódott.

A rendszerváltáskor

A rendszerváltáskor az önkormányzati gazdálkodás alakítása három alapházisra épített: személyi jövedelemadó, társasági adó, ingatlanadó (föld). A fő termelési tényezőkre alapozott három láb biztos alátámasztásnak tűnt. Mégis az egész más irányt vett arányaiban is, összetételében is. pl. az szja kezdeti 100 százalékos helyi forrása mára gyakorlatilag eltűnt, a helyi vagyon elprivatizálódott. Maradtak a különböző, négyzetméter alapú ingatlanadók. Belépett az iparüzési adó, óriási területi egyenlőtlenséget okozva. Később megjelentek az uniós források, amelyek gyakorlatilag az egyedüli településfejlesztési forrassokká váltak. Előállt az a képtelen helyzet, hogy egy település jóformán nem képes fejlesztési forrásokat képezni. A redistribúció dominál, a helyi bevételek nagy részét kiegyenlítő támogatások és más állami források teszik ki.

Deltai Károly polgármester úr „Adó ténytár – Önvizsgálat, kitekintés és összehasonlítás, valamint némi adótörténelem” című vitaindítójában idézi Schmidt Jenőt, a Települési Önkormányzatok Országos Szövetségének vezetőjét: „... a teljes önkormányzati szektor idén 300 milliárd forintról dönthet, viszont a kiadási oldalon 2500 milliárd szerepel. ... Ilyen alapon önkormányzatiságról csak a települések 10 százalékánál beszélhetünk.” „A működési támogatás 18,6 milliárddal lesz kevesebb az idei évhez képest, miközben az ellátandó feladatokhoz kapcsolódó pénzügyi mutatók többségükben nem változtak - olvashatjuk a TÖOSZ oldalán. A feladatalapú támogatás finanszírozási metódusa - mint neve is mutatja - nem normatív és nem fedi le az egyes támogatott működési területek forrásigényét a központi költségvetésből. A gazdagabb önkormányzatok befizetők lesznek. A településeken beszédett helyi adók 60 százalékát pedig az állam beszámítja a kötelező feladatok ellátására. A TÖOSZ elnöke úgy vélte, hogy nagyon kevés önerős fejlesztés lesz, az uniós fejlesztések esetében is a beruházási alaphoz kell majd fordulni. A működéshez kapcsolódóan jelenleg nincs pályázati támogatás.”

Gazdag polgár – szegény önkormányzat

A képlet jól ismert Telkiben, hiszen az önkormányzat működése, településfejlesztő képessége nem függ össze sem polgárai szolgáltatásokkal szembeni igényeivel, sem jövedelmi és vagyoni szintjével. A telki polgár adózik a nagy közös büdzsébe, és elvárna, hogy visszakapjon közel arányos forrást a költségvetésből humán és műszaki infrastruktúrára. Az önkormányzat ellenben besorolódik egy általános rendszerbe (ld. idézet), amelyben különböző számítások szerint osztják szét a közös adóforintokat. Ebben a visszacsatolási rendszerben a telki polgár a sor végére kerül. Joggal érzi magát méltánytalan és igazságtalan helyzetben. Miközben a kerítésen belül igényes, elegáns otthon alakít ki, gondosan ápolja kertjét, addig a kerítésen kívül ehhez nem illő környezetet talál. Pedig ennek fedezetét előre le is adózza munkája eredményeként.

Meg nem felelés

Szakmai körökben zavart okoz annak felvetése, hogy a polgár és a cég jövedelem- és vagyonarányosan adózzon helyben. Ellenérv: akkor nagy területi különbségek alakulnának ki, ezért

„akinek jobban megy, attól át kell csoportosítani oda, ahol kevesebb van”. Viszont ha nem teljesítményarányos az adó, vagyis ha a „minél többet és jobban dolgozik valaki, annál többet adózik, annál kevesebb marad nála” gyakorlat érvényesül, akkor a jól húzó polgár és cég visszafogja teljesítményét, vagy eredményét eltünteti, ezzel a közösbe fizetendő adótarthatat is. A másik oldalon pedig a „szegényebb” település nem a saját természeti és humán erőforrásainak minél jobb hasznosítására fordítja energiáit, hanem a mások által feltöltött központi és uniós költségvetésből kiharcolható és elkölthető források megszerzésére. A közpénz képzésében és elköltségében érvényesülő érdekkonfliktus – meg nem felelés – a gazdaság- és adópolitika akut problémája. Természetesen szükség van szolidaritásra, de úgy, hogy annak társadalmi-gazdasági alapjait ne tegye tönkre. Ma (inkább 70 éve) az önkormányzati rendszer sajátos, szociális ellátó és kiegyenlítő rendszerként működik.

Megfelelés

Ha a települések bevételi szerkezete igazodna a polgárok, cégek teljesítményéhez, akkor néhány település – köztük Telki – egyre nagyobb gazdasági mozgástérrel rendelkezne a gazdagodása, vagyonsodása révén. Egyre jobb szolgáltatásokat nyújtana, tovább növekedne a helyi vagyon, az élelnívó, a pénzköltés, a foglalkoztatás, az üzleti élet. Igaz, a különbség növekedne más településekhez képest, de a nagyobb gazdasági erő több gazdasági forrást, jövedelemtermelő egyént, céget és vagyont teremtené bővülő kereslettel, nagyobb kínálattal, több foglalkoztatással, ezzel bér- és járulékfizetéssel, messze közigazgatási határán túli hatással. Ez a gondolat egyelőre kiveri a biztosítékot, pedig szerves „történelmi” történet. Gondoljunk a poliszokra, városállamokra, városszövetségekre. Magyarországon pl. Kassa, Kecskemét, Sopron városa óriási birtokokkal, egyéb vagyonrészekkel rendelkezett. A „szegények” adottsága a kisebb területi eltartó képesség. Látjuk, milyen eltérő nagyságúakká váltak a települések történelmileg az aprófalutól a milliós városig. Kérdések sora következik. Milyen legyen a kiegyenlítés térben, időben, pénzben, szolgáltatásban? Elérhető ez mesterséges, politikai töltetű redistribúcióval? Vagy inkább a kiegyenlítőedés esélyét kellene lehetővé tenni? (Ld. „halat vagy hálót” elv.) A szegénység a téves vagy megmerevedett társadalom- és gazdaságpolitika hatása. A kiegyenlítőedésnek megvan a szerves, átrendeződéssel járó útja, ami időigényes, mivel a település természetes (ld. föld és tudás) eltartó képességén alapul. A képesség helyretételének menedzseléséhez megfelelő, de más alapkoncepciójú gazdaságpolitika szükséges.

Változott a helyzet annyiban, hogy ma már egyre több önkormányzatnál felmerül ingatlanok vásárlása, illetve szolgáltatók közösségi tulajdonba vétele. Ez pozitív jelenség, mert az önkormányzat „örök” üzem, ezért ha telket, épületet, földet, szolgáltatást vásárol, és azt gazdaságosan üzemelteti, vagy bérbe adja, akkor a haszon a települést gyarapítja. Ez a gazdálkodási mód tipikus önkormányzati tevékenység. Segíteni kellene elterjedését, mert biztonságos, tartós és helyi szükségleteket elégíti ki.

De miből?

Ha marad a jelenlegi, újraelosztásos, Telki számára hátrányos helyzet, akkor ezt fel kell oldani. Végül is azért, amiért a telki polgár kiköltözött új lakhelyére, hogy a falu legalább olyan otthonos legyen, mint amilyen igényességgel létrehozta házát, kertjét. Meggyőződésem szerint bár biztosan van más út is, a telki önkormányzat gazdasági mozgástere a jelen helyzetben akkor javulhatna, ha a polgárok, helyi cégek képeznének közös pénzt (tőkét). Közös pénzalapot a közös ügyek, a kerítésen kívüli környezet minőségi fejlesztése, és ide illő gazdasági

tevékenység beindítása céljából. Ennek külső hatékonysági feltétele, hogy a központi források változatlanul fennálljanak, a támogatásokat ne csökkentsék arra hivatkozva, hogy a telkieknek amúgy is több van (ld. szociális faktor). Tehát közös pénzalap, pl. falukassza létrehozása, ahogy a társasházakban is képeznek fedezetet a közös költségekre. Kérdés: miből, milyen alapon, milyen mértékkel történjen ez?

Iparüzési adóból (IPA)?

Ma újra erősödik a centralizáció, ennél fogva az újraelosztás. A települések keresik a bevétel-növelési lehetőségeket. A témához kapcsolódóan ismét idézek polgármester úr írásából: „A legkézenfekvőbb az iparüzési adóbevételek növelése lenne, ezzel lehetne kipótolni a szublimáló adóbevételeket. Azonban ez nem olyan egyszerű, mint amilyen könnyű kimondani. ... Szignifikáns összefüggés látható Budapest közelségével és az utak jellegével kapcsolatban. Minél közelebbi egy település Budapesthez, annál nagyobb az IPA-bevétel. Minél alacsonyabb rangú a településen átvető főközlekedési útvonal, annál inkább csökkennek az IPA-bevételek. Egyértelmű, hogy a fővárostól való távolság és az út határozza meg a cégek kitelepülési hajlandóságát. Sem az iparüzési adó kulcsa, sem a lakosság képzettsége nincs jelentős befolyással mértékére. Az egyetlen érvényes és működő szempont a józan lokálpatriotizmus. (...) Az IPA-bevétel növelése nem elhatározás, hanem adottságok kérdése és Telki adottságai e tekintetben nem kiemelkedően jók. Külön probléma, hogy ahhoz, hogy érezhető változás következzen be az adóösszetétel tekintetében, nagyon nagy IPA növekedésre lenne szükség, ami valószínűleg csak igen nagy cég (cégek) beköltözésével történhetne meg, mert a feladatfinanszírozás rendje az állami kompenzáció révén jelentősen torzíja a szumma bevételi oldalt.”

Lokálpatriotizmusból?

Az összefüggés tanulságos, sokatmondó, azonban Telki egyedi karakterű település. A Telkiről elhíresült, sok tekintetben túlzott és torz kifejezés, a „gazdag falu” jelleg mást is takar. A lakosok nemcsak egyszerűen magas jövedelműek, hanem különösen igényesek magukkal, gyerekeik neveltetésével, környezetük minőségével szemben. Hogy Telkiben nincs nagyobb ipari üzem és forgalmas kereskedelmi központ, az nagyrészt a telki polgárok kívánsága volt és ma is az. Akik tudatosan választották lakhelyüknek a telki miliót, azaz nem költöztek főútvonal közelébe. Tehát az IPA-bevétel növelésében a hagyományos – a fekvésre, fő közlekedési út mellettségre épített – módszer nem járható. Mivel nem változik az önkormányzati gazdálkodás rendszere (ld. Schmidt Jenő szavait), ezért Telki nem számíthat jelentős központi forrásbővülésre, csak a saját természeti és humán (erő)forrásaira. Polgármester úr erre utal az idézetben kiemelt mondatával: „marad a józan lokálpatriotizmus”. A lokálpatriotizmus itt azt jelentené, hogy a vállalkozással rendelkezők tegyék át székhelyüket Telkibe, ha megtehetik és nem okoz nekik hátrányt. Illetőleg, és ez kíván erősebb lokálpatriotizmust: hozzanak létre vállalkozásokat helyben, amelyek itt keresik a megoldást a munkavégzésre. Sok telki lakos cége hozott és hoz létre vállalkozásokat az ország más régióiban és külföldön. Telkiben persze csak minőségi, magas szellemi hozzáadott érték-tartalmú termék, illetve szolgáltatás előállítás és ennek megfelelő munkahelyek létrehozása lenne adekvát.

Lokálpatriotizmusból

Az önkormányzati gazdálkodás rendszere ugyan nem változik, azonban az adórendszer módosítása ismét területekre került a kormánytól. A fő cél a gazdaság élénkítése, a jövedelmek

képződésének elősegítése, amelynek az elérését szolgálja az szja és a társasági adó mértékének a csökkentése, előbb-utóbb egyszámjegyűvé tétele. Ezáltal – elvileg – egyre több jövedelem marad az adót előállító egyénnél, cégnél, így kevesebb az államnál. Miután minden tevékenység valamilyen helyrajzi számmal megjelölt területen, ingatlanon történik, ezért az ingatlangazdálkodás is egyre nagyobb jelentőségű lesz. Az újraelosztathó (központi) bevételek szűkülésével egyrészt az önkormányzatok állami juttatása feltehetően mérséklődik, másrészt az ingatlanadónak hangsúlyosabb szerepet kell kapnia, mert mérhető, látható, nem mozdítható, stb. gazdasági (vagy)elem. A következmény, hogy – a személyi jövedelem- és társasági adócsökkentés miatt – a helyi közügyek finanszírozása egyre inkább az „adótöbblettel” rendelkező helyi egyéni és vállalati jövedelemtulajdonosokra, illetőleg az ingatlanra, mint adózatható vagyontárgyra terelődik. Analóg véleményt fogalmaz meg Schmidt Jenő és Gémesi György a Napi Gazdaság velük készített interjújában („Adókievetési dömping jöhet jövőre” – 2015. április 7.).

Takács Zoltán alpolgármester úr következtetése is hasonló. Idézek „Adózunk, adóztatunk, bréking!” című írásából: „Az önkormányzat feladata, hogy a lehető legmagasabb szintű szolgáltatási színvonalat biztosítsa a lakosság lehető legkisebb mértékű tehervállalása mellett, azaz egy optimum megtalálása a cél. Ha ezt a szempontot tekintem elsődlegesnek, akkor ez abba az irányba hat, hogy inkább az építményadó mértékét kell/lehet csökkenteni a telekadó rovására. Ha az adóbevételek növelése mellett döntünk, akkor azt inkább a telekadó emelésével tegyük meg és inkább az építményadót hagyjuk változatlanul. További érveként szolgál ehhez, hogy a telekadó alanyainak egy része nem is telki lakos. Személyes véleményem, hogy – ha a jogi aggályok elmúlnak – komolyan fontolóra vehetnénk a külterületi földek megadóztatását.”

Egy valódi ingatlanadó bevezetése minden választási ciklusban felmerül... A cikk elején abbahagytam egy fejtegetést az önkormányzatiság témája miatt: „a föld, a gazdaság, az adózás és a fenntarthatóság összefüggésében ezzel el is jutottunk a telek-vagy területadózás kérdéséhez.”

Most folytatom a gondolatot. Tehát ha az állam nem növeli jelentősen az önkormányzatok (köztük Telki) bevételeit, ha az IPA bővítése nem járható a faluban, ha a közvagyon nem lehet nagyságrenddel jobban hasznosítani egyelőre, akkor két lehetőség adódik: minden marad, ahogy volt és van - vegetálás; vagy a lakók és a cégek hozzájárulnak kerítésen kívüli világuk minőségi alakításához. Ez történhet a jövedelem és ingatlan(vagyon) alapján. Mivel a jövedelmek alakulása nehezen követhető, ellenőrizhető, ezért az ingatlanvagyon kerül a helyi közpénz képzésének fókuszába. Az ingatlan, mint település- és gazdaságfejlesztési tényező fundamentális jelentőségű, mert állandó és megújuló helyi gazdasági erőforrásnak tekinthető, garanciális tényező, vagyonfedezet hitelképesség igazolására. Értékmérő szerepet is betölt (az érték alakulása visszajelez a környezet, a gazdaság, a közösség állapotáról), és az érték tervezhető településfejlesztési, valamint -rendezési eszközökkel.

Az adóval szembeni elvárás, hogy legyen igazságos, méltányos, átlátható, rugalmas (legyen szinkronban a gazdasági folyamatokkal, hordozzon automatizmust), és legyen tartós, hogy a fizetendő összeg kalkulálható legyen. Vagyis ne kelljen időről időre drasztikusan változtatgatni a mértéket, az adózás rendjét. E szempontrendszerben a négyzetméter alapú ingatlanadó csak egynek felel meg: átlátható. Átlátható, mert ismert a paraméter (m²). A probléma az, hogy gazdasági célú forrást nem helyes térbeli-fizikai mérethez vetíteni. Gazdasági célra használatos forráshoz gazdasági mutató a megfelelő. A mértéknek a gazdasági hasznossággal, értékkel arányosnak (%) kell lennie, azaz a piaci értékre (Ft) kell vetíteni. Szempont még a beszédhetőség. Kétségtelen, hogy a fizikai mérték (m²) esetében ez egyszerű, az

értékarányosnál viszont létre kell hozni értékkatasztort a piaci változásokat követő karbantartó mechanizmussal. Utóbbi nem egyszerű, viszont egyszer kell megteremteni. Az értéken történő számbavétel amúgy is elkerülhetetlen. Tudnunk kell, mink van.

Fontos megjegyezni, hogy az értékarányos adó nem egyenlő az értéknövekedési adóval, a betterment adóval. Az értékarányos adó ugyanis magában foglalja azt. A betterment abszolút növekedési pályát és érdemtelen előnyhöz jutást feltételez (ld. szociális faktor, „fizessenek a gazdagok”). Az értékarányos adó együtt pulzál a makro- és helyi gazdasággal, ami lehet stagnáló és rosszabbodó is. Utóbbi megtapasztaltuk ingatlan értékcsökkenésben is. Be kellene vezetni a „worsenment” adót – is? Az értékarányos adó esetében ezekre nincs szükség. Az értékkataszterre épülő területérték-adó biztosítja a hosszú távú tervezést, változása jelzi, hogy az adott területet jól vagy nem jól hasznosítják más területekhez viszonyítva. Kifejezi az eltartó képességet.

Ingatlanérték adó? Vagy telekérték-adó?

A kérdés fontos, szofisztikált megközelítést igényel. Az ingatlan a telek és építmény együttese. A telek különleges jószág, pótolhatatlan, nem bővíthető, az élet „újratermeléséhez” nélkülözhetetlen, objektív, a Föld földrészelete. A telekkel való gazdálkodás ezért egyszerre egyetemes és helyi jelentőségű. Az építmény viszont egyéni teljesítmény, adózott jövedelemből létesül és „üzemel”, ezért újra megadóztatása nem etikus, közgazdasági értelemben pedig visszatartó hatású. Azt sújtja, aki teljesít, aki olyan társadalmi és gazdasági szükségletet elégít ki, amire nagy igény van, aki otthont létesít, munkát ad, fenntartja a gazdaságot, teret ad a szolgáltatásoknak. A tulajdonos jövedelmét nem adóval kell elvonni, hanem ösztönözni arra, hogy folytassa – elsősorban persze itthon – piac által honorált tevékenységét, amit ő tud a legjobban. A telekérték adó arra sarkall, hogy a véges földkészlet egy darabját a tulajdonos az értéke szerint hasznosítsa, mely érték társadalmi-gazdasági-politikai és kulturális hatások által formálódik, így hasznosítási feltételei is közösségi kötöttségűek. A helyben fizetett telekérték-adó révén így kerül összhangba a kerítésen belüli használat a kerítésen kívülivel. A közterület, a közszolgáltatás az élet magán-területen túli szerves része, a közös ügyek, a humán erőforrás újratermelésének és a környezet-gazdálkodás közösségi színterei. Közgazdasági aspektus: a magán- és a közterület, a magán- és a köztulajdon kölcsönösen és szinergikusan meghatározza egymás használati és piaci értékét.

Több mint adó

A telekérték-adó több mint adó, gazdaság- és településfejlesztő hatású, a közösségi együttműködést szolgálja, ezért önkormányzat-erősítő, ökológikus és ökonomikus. A telekérték-adó nem lehet újabb adóteher, sánp. Ennek ki kell váltania a jelenlegi, pl. az ingatlan- és az iparüzési adókat. Gyakorlatilag egykulcsos ingatlan(vagyon)adó. Az egykulcsos adórendszer területi párja. A cél az értékelvű földgazdálkodásra ösztönzés. Ez adja dinamizmusát, szemben az adóelkerülésre csábító, sánpjellegű adókkal. Ez a gondolkodás nagyon közel áll a kortárs ökológiai (fenntarthatósági) szemlélethez, és az újra és újra felmerülő ingatlan(vagyon)adó esetén is értelmezhető. A telekérték-adó szervesen fűződik mindenhez, aminek eszköze a visszacsatolás. Vagyis, ha az adóbevételekből visszaforgatnak a forrás (terület) környezetébe (infrastruktúra, közbiztonság, településfejlesztés, stb.). „Befektetés a jövőbe.” Ehhez közösségi felhatalmazás szükséges, hogy a fejlesztési és rendezési tervek minél legitimebbek legyenek. Az értékalapú területgazdálkodás és az értékarányos adó együtt autentikus település- és gazdaságfejlesztési forrás és eszköz, aminek törvényi akadályja nincs is.

Varga-Ötvös Béla

Beszámoló a képviselő-testület üléséről

Kivonat a képviselő-testület ülésének legfontosabb pontjaiból

Bővebb beszámoló a Telki Portálon lévő jegyzőkönyvben olvasható, illetve a Polgármesteri Hivatalban kapható.

2015. május 27.

A 2014. évi költségvetés végrehajtása

Telki község képviselő-testülete megtárgyalta a 2014. évi költségvetés végrehajtásáról szóló beszámolót és megalkotta a 10/2015.(V.30.) számú Ö. rendeletét.

A 2015. évi költségvetés I. negyedéves végrehajtása

A testület megtárgyalta és elfogadta a 2015. évi költségvetés I. negyedéves végrehajtásáról szóló beszámolót.

A Telki Víz Kft. 2014. évi gazdálkodása

A képviselő-testület megtárgyalta és elfogadta a Telki Víz Kft. 2014. évi gazdálkodásáról szóló pénzügyi jelentést. A testület, mint a gazdasági társaság alapítója osztalék fizetéséről nem döntött és a megállapított (197 ezer forintos mérleg szerinti) eredményt az eredménytartalékba helyezte.

Pályázat benyújtása

Telki község képviselő-testülete jóváhagyta, hogy a 2015. évi központi költségvetésről szóló 2014. évi C. törvény önkormányzati feladatellátást szolgáló fejlesztési támogatásra az önkormányzat pályázatot nyújtson be, amelynek műszaki tartalmát a konkrét beruházási költségek ismeretében fogja meghatározni.

Pályázat lehetőségeinek vizsgálata

A testület elfogadta a gyermekétkeztetéssel kapcsolatos pályázat előkészítéséről elhangzott tájékoztatót.

Nyári szünet a hivatalban

Tájékoztatom a Tisztelt Lakosságot, hogy a Telki Polgármesteri Hivatal 2015. július 20-a és augusztus 8-a között igazgatási szünetet tart.

Az igazgatási szünet időtartama alatt a hivatal ügyeleti rend szerint tart nyitva, minden hétköznap 8-tól 12 óráig.

Az azonnali ügyintézés lehetősége kizárólag halotti anyakönyvi ügyekre korlátozottan lehetséges, azonban valamennyi tárgykörben kérelem továbbra is folyamatosan benyújtható.

dr. Lack Mónika
jegyző

A közvilágítási hálózat bővítése

A képviselő-testület úgy határozott, hogy a település területén lévő közvilágítási hálózat fejlesztését további 16 db új lámpaoszlop állításával támogatja. Az ehhez szükséges 4 millió forint összegű beruházási forrást a 2015. évi tartalékkeret terhére biztosította.

Körforgalmi csomópont építése

Telki község képviselő-testülete úgy határozott, hogy a „Balesetveszélyes csomópontok átépítésének társfinanszírozása” című pályázati program keretében a Fő, Muskátli és Napsugár utcák találkozásánál lévő körforgalmi csomópont megvalósításához 40 millió forint összegű költségvetési keretet biztosít.

Ingatlan értékesítése

A képviselő-testület úgy határozott, hogy a Telki 1411/2. hrsz-ú ingatlan nyilvános pályázat keretében, a legmagasabb vételi árat ajánló pályázó részére kívánja értékesíteni.

Bérlakás kérdése

A testület a Telki, Árnas u. 14/a számú közérdekű bérlakás bérleti szerződését 5 évvel, 2020. július 1-ig vagy a benne lakó bérlő telki közalkalmazotti jogviszonyának időtartamáig meghosszabbította.

Pályázat kutya-futtató létesítésére

Telki község képviselő-testülete úgy határozott, hogy a tulajdonát képező, Telki, 056/27. hrsz-ú ingatlan területén kialakítandó kutya-futtató létesítésére pályázatot hirdet.

Óvodai tanév előkészítése

A testület megtárgyalta és elfogadta a Telki Óvoda 2015/2016-os tanévének előkészítéséről szóló tájékoztatót. Az intézmény valamennyi, 2012. augusztus 31-ig született gyermek felvételét biztosítani tudja. A működési feltételekhez szükséges forrásokat a 2015. évi intézményi költségvetés biztosítja.

Közművelődési megállapodás felülvizsgálata

A képviselő-testület módosította és kiegészítette a Telki Kultúra Alapítvánnyal kötött közművelődési megállapodást.

Pályázat elbírálása

A testület a Telki községben keletkezett, nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz gyűjtésére, szállítására és ártalmatlanítására vonatkozó kötelező közszolgáltatás ellátására, a 2017. december 31-ig terjedő időtartamra a Transfekál Kft.-vel (2461 Tárnok, Fehérvári út 51.) kötött szerződést.

szb

Közmeghallgatás

Csekély érdeklődés övezte a Global Wellness & Sporthotelben megrendezett, 2015. június 5-ére meghirdetett közmeghallgatást. A képviselő-testület tagjain kívül csupán néhány lakos vett részt az eseményen. A főbb kérdések a közbiztonságra, valamint a fiatalok helyi közösségi programlehetőségeire vonatkoztak.

Előbbi kapcsán elhangzott, hogy bár Telki az egyik legbiztonságosabb hazai településnek számít, tavasszal sajnos volt egy betörés-sorozat. A fokozott rendőri jelenlét és a helyi közbiztonsági akció azonban úgy tűnik, elérte célját, ennek ellenére mindig van teendő ezen a téren.

A faluban viszonylag kevés a fiataloknak szóló rendezvény, mivel a korábban aktív ifjúsági klub szervezőgárdája már kiöregedett vagy elköltözött Telkiből. Kérdésre válaszolva azonban elhangzott, hogy az önkormányzat támogat minden olyan kezdeményezést, amely a fiataloknak értelmes és értékes programlehetőséget biztosít.

szb

Tiltakozás az óriási baromfiüzem ellen

Értesüléseink szerint Tök község külterületén, a Nyakas Pince szomszédságában, egy 3,3 hektáros telken baromfitartás céljából nagylétszámú tojóólak kialakítását tervezi a Gyermelyi vállalatcsoport.

A cég által megvásárolni kívánt terület 10%-ban beépíthető, így kb. 3000 m²-en, több szinten lehet a tyúktartással számolni. Ez egyet jelentene egy hatalmas „csirkegyár” létesítésével, ami a környező telkek

elértéktelenedését eredményezheti, negatív hatással lehet a helyi bortermelésre és jelentős érzékszervi károkat szenvedhetnek az egész Zsámbéki-medence, így Telki lakói is.

Egy ekkora üzemen végzett állattartás ugyanis a legmodernebb tartási módok mellett is rendkívüli bűzhatással jár, nem is beszélve a trágya környékbeli földeken történő elhelyezésének negatív hatásairól. A baromfitelep üzemeltetése során ráadásul a levegőbe kerülhetnek bizonyos kórokozók is, amelyek egészségügyi kockázattal is járhatnak.

Ezért elsőként a Nyakas Pince Zrt., majd a környékbeli lakók és cégek, valamint Perbál, Telki és Budajenő vezetése is tiltakozását fejezte ki a beruházással kapcsolatban. Mostanra Tök polgármestere is csatlakozott az ellenzők csoportjához, így a fokozódó nyomás hatására némi remény mutatkozik arra, hogy a magánterületre tervezett építkezés nem valósul meg.

Elképzelhető azonban olyan forgatókönyv is, hogy még szélesebb rétegek bevonására lesz szükség ahhoz, hogy környezetünk olyan csendes, nyugodt és tiszta levegőjű maradjon, amilyennek az itt élők megszerették és megszokták.

Körforgalom: zajlanak az előkészületek

A képviselő-testület nemrégiben döntött arról, hogy a „Balesetveszélyes csomópontok átépítésének társfinanszírozása” című pályázati program keretében a Fő, Muskáti és Napsugár utcák kereszteződéséhez tervezett körforgalmi csomópont megvalósításához 40 millió forint összegű költségvetési keretet biztosít.

Az 1103-as jelű út 9+800 kilométerszelvényénél található csomópont régóta tervben lévő, körforgalomra történő átépítéséhez egyúttal társberuházói szerződést kötöttek a Magyar Közút Kht-vel és a Közlekedésfejlesztési Koordinációs Központtal.

Az önkormányzat mindent megtesz annak érdekében, hogy az állami és önkormányzati forrásokon felül szükséges hozzájárulás összegét a beruházás előnyeiből közvetlenül részesülő, érintett ingatlan tulajdonosok megfizessék és a körforgalom kiépítésére mielőbb kiírassák a közbeszerzési eljárást.

szb

A szippantott szennyvíz elszállítása

A képviselő-testület 63/2015. (V.27.) Ö. határozata alapján a nem közművel összegyűjtött (szippantott) háztartási szennyvíz begyűjtésére a Transfekál Kft-vel kötött közszolgáltatási szerződést.

Ennek keretében 2017. december 31-ig Telki közigazgatási területén a közszolgáltatást a Transfekál Kft. (2461 Tárnok, Fehérvári út 51.) végzi.

A közszolgáltatás keretében a szennyvízelszállítás díja 2.000 Ft + ÁFA / m³-ben került meghatározásra. Egyszeri elszállítás esetén a minimum elszállított mennyiség 5 m³. Ennek értelmében az alapdíj 10.000 Ft + ÁFA, amely összegért 5 m³ elszállítása történik meg. Minden további m³ ára +2.000 Ft + ÁFA.

A szállítást a cég a megrendeléstől számított 24 órán belül vállalja.

A szolgáltatás megrendelése: 06-30-400-2099 vagy 06-30-900-9788

Iskolabővítés: véget ért a kritikus időszak

Túl vagyunk a Telki Pipacsvirág Magyar - Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola június közepi évváró ünnepségén, így elmondható, az intézmény májusban kezdődött bővítésének tanítási időszakra eső, átmeneti szakasza rendben és nyugodtan lezajlott.

Az emeletráépítési munkálatok a nyár folyamán folytatódnak és a tervek szerint az új tanév kezdetére be is fejeződnek.

A nyári időszakban az iskola épületének használata az építkezés miatt korlátozott.

Nyugalmunk titkos őrzői

Telkibe érkezve tábla jelzi a jelenlétüket. Azonban ha a lakókat megkérdezzük, hogy vajon tudnak-e valamit mondani a polgárőrségről, azon kevesektől eltekintve, akinek van ismerőse az egyesület tagjai között, vagy ő maga is tag, sajnos nemleges választ kapunk. Többen azt sem tudják, hogy léteznek, mert az éj leple alatt tevékenykednek. Akkor, amikor mások az igazak álmát alusszák. Ők akkor kezdik a második (vagy sokadik) műszakjukat, vigyáznak ránk és értékeinkre.

De kik is ők, akik közül többen már a megalakulásuk, azaz 2000 óta róják lelkesen településünk útjait?

Többségük férfi, de hölgyek is akadnak közöttük. Foglalkozásukat tekintve a legtöbbjüknek nincs köze a bűnüldözéshez. Az egyesület tagjai között találunk cégvezetőket, vállalkozókat, friss vagy fiatalos és aktív nyugdíjasokat, dolgozó családayákat, illetve még tanulmányaikat folytató, de 18. életévüket már betöltött fiatalembereket.

Egy közös pont van e sokszínű társaság tagjai között: mindannyian szeretnék, ha biztonságos környezetben élhetnének. Tekintve, hogy településünkön egy körzeti megbízott van, aki nem tud mindig mindenhol jelen lenni, az ő munkáját is megkönnyítik ezek az elhivatott emberek.

Az elkövetkezendő időszakban a polgárőrök többet hallatják majd a hangjukat, hogy Önök, kedves olvasók láthassák, ez egy jó csapat, ahová jó tartozni és ahol hasznos célért küzdhetnek hónapról hónapra.

A Telki Naplóval együttműködve a következő lapszámtól minden hónapban bemutatunk valakit közülük, hogy személyes ismerőseiké váljanak, és ha szükségük van a segítségükre, tudják, kikhez fordulhatnak.

Az egyesület jelenleg 30 aktív taggal büszkélkedhet, de bizony elkelne még a segítség. Ezért kér minden olyan lakótársunkat, aki fontosnak érzi az egyesület tevékenységét, és megteheti, hogy havonta egy fél éjszakát feláldozzon a pihenőidejéből a köz érdekében, hogy csatlakozzon a csapathoz!

Az egyesület vezetője Földvári-Nagy László, aki örömmel fogadja az új tagok jelentkezését, így aki kedvet érez, hogy a csapat tagja legyen, ne habozzon, keresse őt!

Elérhetősége: 06-30 / 640-7979

ZA

Elismerés a tehetség-gondozásért

„Bonis Bona – A nemzet tehetségeiért” díjat kapott kiváló tehetségsegítő kategóriában 2015. június 5-én a Telkiben élő Földvári-Nagy Lászlóné Dr. Lenti Katalin. A Semmelweis Egyetem Egészségtudományi Karának főiskolai tanárát a Kutató Diákok Országos Szövetsége jelölte a díjra. A karon élettant, kórélettant és biokémiát oktat számos tehetséggondozó tréning mellett. Az ő nevéhez fűződik számos tehetséggondozó tréning kidolgozása és tartása a felsőoktatás és a közoktatás számára egyaránt, a középiskolai Saktika kerettanterv és az egészségügyi tanár MSc képzési program kidolgozása.

Kata 20 éve végez tehetségsegítő és tehetséggondozó munkát az oktatás minden szintjén, középiskolások, egyetemi hallgatók és doktoranduszok mentorálását végzi. Mentoráltjait általában a felnőttkorig kíséri, többükkel baráti kapcsolatot ápol. Sokan közülük külföldi kutatóintézetek és kórházak elismert szakembereivé váltak.

Fontos számára az is, hogy a tehetséggondozás és tehetségsegítés különböző területein vállaljon aktív társadalmi szerepet, így a közoktatásban és a felsőoktatáshoz kapcsolódóan intenzív társadalmi munkát végez, együttműködik a tehetségigérek azonosításában és gondozásában. Számos tehetséggondozó szervezet vezetője, illetve tagja, a tehetséggondozás minden szintjén. A felsőoktatási szintéren az Egészségtudományi Kar mentorrendszer és a tehetséggondozó tanács munkáját irányítja, kari Tudományos Diákköri Tanácsának elnöke és a Kerpel-Fronius Ödön Tehetséggondozó Program tanácsnoka; a közoktatáshoz kapcsolódóan a Kutató Diákokért Alapítvány kuratóriumi tagja, valamint operatív igazgatója, míg az országos tehetséggondozás szintjén a Nemzeti Tehetséghidak Program Tudományos Tanácsadó Testületének tagjaként, valamint a Nemzeti Tehetségügyi Koordinációs Fórum civil képviselőjeként vesz részt. Vallja, hogy „nincs tehetségtelen ember, csak olyan, akinek nem mutatták meg, hogyan kell a tehetségét kibontakoztatni vagy nem hittek benne.”

A rangos elismerést az országos tehetséggondozásban, társadalmi munkában betöltött szerepéért, a területen meghonosított innovációiért és a 20 éves mentori munkájáért kapta. Kérdésünkre válaszolva elmondta, a pozitív visszajelzés természetesen jól esik neki, ám főként a csillogó szemű gyerekek motiválják a továbbiakban is munkájában.

Bográcsparti a Völgy utcában

Az idén hetedik alkalommal megrendezett Völgy utcai bográcspartira és főzőversenyre rekord számú csapat nevezett, huszonegy bográcspan fűttek a versenyművek.

A bográcsozás mellett még arra is volt energiája egyes csapatoknak, hogy „csak úgy, és csak annak, aki elfogadja”, (idézet S.A.-tól) süttöttek pizzát, kürtös kalácsot, töki-telki pomposzt! Mindezt hihetetlen jókedvvel és vidáman tették, a kürtös kalácsért folyamatos sorban állás volt.

Ebben az évben is sikeres volt a pálinkaverseny, 18 nedű versenyzett a Völgy utca legjobb pálinkája címért. Az italok zsűrizését-bírálatát egy elismert Pálinkaház szakértője és segítője végezte. Az első helyet a Pándzsa Klub pálinkája

szerezte meg, a második helyezett a Másnaposoké, míg a harmadik a Hola Chica csapaté lett.

Elfogadta meghívásunkat Szabó Péter, a Noszlopi Lucullus fogadó tulajdonosa. Az ő saját tulajdonú üzeme állítja elő a Noszlopi finomságokat, és ebből tartottak nekünk egy kis bemutatót, valamint kóstolót. Szabó Péter a zsűri szakmai munkáját is erősítette.

Abban a szerencsés helyzetben voltam, hogy megkóstolhattam mindegyik csapat ételét. Bizony nagyon sok finom, ízletes és különleges ételt készítettek a csapatok. Emellett nagyon sok gondot fordítottak a tálalásra is.

Milyen ételek készültek a bográcsokban? A teljesség igénye nélkül például az „érlelt marhapofa pörkölt borjúlábbal”, „erdélyi halas káposzta”, „gyulai szüreti borjú tál”, „bajai halászlé”, „Marha la Pampa” (Argentín marhából készült pörkölt), „mediterrán lecsó”, „csülök pörkölt”, „borjú ragulyás”, „kecskeméti halászlé”, „csirkemáj pörkölt”, „telki thai leves kacsanyelvvel”, „reform pulykaalom Glória módra”, „vörös török lencseleves”, stb.

Elcsépett szöveg, de igaz: a zsűri nagyon nehéz helyzetben volt, amikor döntenie kellett a díjak odaítéléséről, hiszen remek ételek születtek a bográcsokban. Minden évben 5 díjat osztunk ki: az első, a második és harmadik helyet, a különdíjat és a közönségdíjat. Az idén ez bővült a „Noszlopi finomságok” csomagokkal, amelyet Szabó Péter tulajdonos és zsűritag ajánlott fel az arra érdemesnek talált 3 csapatnak.

A 7. Völgy utcai bográcsparti és főzőverseny díjazottai: 1. helyezett az Önkormányzat csapata (csirkemáj pörkölt), 2. helyezett a Beugró csapata (erdélyi halas káposzta), 3. helyezett a Telki Húsbolt csapata (érlelt marhapofa borjúlábbal), különdíjat kapott a KaTeam csapata (gyulai szüreti borjú tál), a közönségdíját a Hola Chica csapata nyerte el (Marha la Pampa). Noszlopi finomságok csomagot kapott a Pándzsa Klub (pannonhalmi csülkös bab), a Csirkefogók (csirkepörkölt) és a Völgy utca bográcsa (kalocsai halászlé).

Mivel igényként merült fel, megszerveztük a BL-döntő kivetítését, az érdeklődők egy 3 x 3 méteres vászonra vetítve nézhették végig a Barcelona – Juventus Bajnokok Ligája döntőt. Akit a mérkőzés nem érdekelt, táncolhatott a DJ által szolgáltatott zenére. Sokan éltek a lehetőséggel és táncoltak kifulladásig, éjjel 11 óráig.

Az idei Völgy utcai bográcspartit és főzőversenyt is a Völgy utcában lakó családok szervezték, szponzorálták és rendezték. Természetesen vannak helyi támogatóink is, mint az Önkormányzat, nekik köszönjük az asztalok, padok, mobil WC kölcsönzését és az összegyűjtött szemét elszállítását.

Köszönjük továbbá a „Telki Húsbolt” önzetlen támogatását is, a 15 kg halat. Nekik köszönhető, hogy az idén is megfőztük a Völgy utca bográcsát. A nagy kondér kalocsai halászlét Dömötör Sanyi barátunk főzte meg, aki a tavalyi évben II. helyezett volt, a főzőversenyen akkor is halászlét főzött. Ebből a rendezvényünk vendégeit, látogatóit kínáltuk.

Végül pedig köszönet mindenkinek, aki tevőlegesen is segített a rendezvény előkészítésében és lebonyolításában, legyen az Völgy utcai vagy sem. Különösen azoknak a lelkes résztvevőknek, akik még a késő éjszakai órákban is segítettek a rendrakásban, a padok, asztalok, sátrak, pavilonok lebontásában és a szemét összegyűjtésében.

Úgy gondoljuk, a rendezvény résztvevői az idén is kellemes élményekkel távozhattak.

Pardavi László
Fotók: Sásdi Zoltán

Köz(ös)ügyeink

Az internetes falufórum lehetőségei, avagy mit jelent a közösségi média egy kis településen

Jó pár éve már, hogy magánkezdemenykezéssel elindult a telki programok népszerűsítését célzó, kis Facebook-csoport „Telki” néven, amely mára már több, mint 1500 tagot számlál, pár tucat budajenői és gyimesbükki tag kivételével mind Telkiből. Hamar kiderült, hogy az országban legnagyobb internetes lefedettséggel rendelkező településünkön valóban sokan aktívan és otthonosan mozognak a közösségi média területén, és számosan nap mint nap ellátogatnak az oldalra.

Úgy alakult, hogy talán egy évvel a csoport elindulása után már olyan sokféle információ jelent meg a tagok által készített bejegyzésekben, hogy létre kellett hozni az ún. üzleti-szolgáltatási csoportot, ahová jöhet minden reklám, amelyet Telkiben lakók vagy dolgozók ajánlhatnak telkieknek, illetve ha valaki keres Telkiben egy szolgáltatást, itt kérdezhet rá, hátha helyben megvan rá a megoldás! Az eredeti csoport pedig továbbra is csak kifejezetten telki közéleti témákat, Telkihez közvetlenül kötődő híreket vár, azokat teheti fel bármelyik csoporttag és beszélhetik meg a többiek. Információs fórum ez tehát a Telkiben lakóknak és dolgozóknak (és tudatosan szeretnénk ebbe a mellétünk élő, érdeklődő budajenőieket is bekapcsolni, számos barátság és hasonló élethelyzet okán!), a telki és környékbeli közösségi és kulturális programokról, közéleti kérdésekről, közérdekű hírekről és felhívásokról.

Mintegy másfél évvel ezelőtt kezdte meg működését a „Telki Önkormányzat” nevű beszélgető csoport, amely kifejezetten a Telki Községi Önkormányzat működésével kapcsolatos témákban, kizárólag Telkiben lakóknak és ez irányban érdeklődőknek szól (többek között itt volt lehetőség az önkormányzati választási kampányban ütköztetni a véleményeket). Nemrég elindítottuk a „Telki Telekocsi” csoportot is, de az sajnos egyelőre nem igazán működik, mert a Facebook technikái lehetőségei erre a funkcióra nem a legjobbak. Kezdetek óta alapelv, hogy mindegyik csoport moderált, a csoporttagokra pedig az egyik legnagyobb hazai internetes fórum szabályzatában és etikai kódexében leírtak vonatkoznak. Ezen felül kiemelt fontosságú a csoportok életében, hogy bármely pártpolitikai bejegyzés és hozzászólás azonnal törlésre kerül, a pártpolitikát a helyi közügyekbe szándékosan belekeverőknek pedig idővel el kell hagyniuk a csoportot.

Egyre gyorsabb növekedésnek indultak a csoportok, ismerősök ajánlása, sokszor egy-egy alkalmi személyes érdeklődés vagy igény alapján csatlakoztak az újabb tagok, és elsősorban a „Telki” közéleti csoport lassan elérte azt a létszámot, amely mellett tulajdonképpen szinte mindent meg lehetett tudni, vitatni, kérdezni a településünket érintő ügyekről. Pillanatok alatt válasz érkezett más csoporttagoktól pl. arra, hogy mi meddig van nyitva, milyen rendezvény mikor lesz, ki tud kölcsönadni egy motoros fűrészt vagy ajánlani egy megbízható béiszzittert. Kiderült, hogy számos tehetséges fotós van a faluban, ők megoszthatták a fényképeiket, elismerő „lájkokat” vagy hozzászólásokat kiváltva, később aztán fotópályázatot (idén már a másodikat) is rendeztünk, amely komolyan megmozgatta a fényképész vénájú helyi lakosságot. Legyen az akciót hirdető vagy tagot toborzó civil szervezet, elvesztett állat, gazdáját kereső újszülött kiscica, hangos buli miatt

mérgelődő szomszéd, kitüntetett falunk fia vagy lánya, gyermekének sikerét megosztó szülő: ők mind-mind helyet és szót kapnak. Egyszóval, aki valamit meg akar tudni vagy meg akar osztani másokkal Telkiben, itt nagyon egyszerűen és hatékonyan megteheti!

Kritikusabb időkben még az is kiderült, hogy havária, veszélyhelyzet esetén is kiválóan működik ez az információs felület. Balesetek, dugók, útlezárások, időjárási problémák esetén mobil eszközökről az úton lévő lakos társaink küldenek híradást, a többiek ezáltal jóval hamarabb értesülnek a gondokról, és ki tudják kerülni azt, esetleg el sem indulnak. A falun belüli kommunikáció területén az eddigi legnagyobb segítséget talán a tavaly decemberi ónos eső miatti budakeszi útlezárás és a vele egy időben kialakult 2 napos vízhiány idején adta az oldal: a település nagy része innen szerezte a perce-óra-ra pontos információt, amely a szokásos nyomtatott, honlapra feltett vagy hangosbemondón közzétett módon sokkal lassabban ért csak el a lakossághoz. Jellemző adat, hogy a vízhiány két napja alatt több mint százan csatlakoztak a csoporthoz Telkiből és Budajenőről! Sőt, nem egy esetben a falunkban kóborló kétes egyéneket sikerült elkapni a csoportban közzétett helyzetjelentés és pontos leírás alapján. Ugyanitt lehet kérdéseket feltenni az Önkormányzat felé, bejelenteni (persze csak informálisan) meghibásodásokat (vízcsapok, játszótéri játékok, szemeteskukák, le nem nyírt közterületek, parlagfű, szabálytalanul parkoló autók, építési törmelék), és feltenni fényképeket elvesztett vagy megtalált tárgyakról, amelyek döntő többségben visszakerülnek ezúton tulajdonosaikhoz. És ami nagyon fontos: minden hír, ami meglehetősen gyakran frissítve kerül fel a www.telki.hu honlapra, itt is megjelenik!

Számtalan lehetőséget rejt hát a közösségi média, amely a mi esetünkben mára tulajdonképpen hétköznapi valóság lett. A leírt praktikus és információs szolgáltatásokon felül viszont vannak olyan előnyök is, amelyek mellett nem mehetünk el szó nélkül rohanó világunkban. Sokan itt ismerkedtek meg más falubelivel, barátságok, kisebb társaságok jöttek össze, olyanokból, akik korábban személyesen nem ismerték egymást. Közelebb hozta egymáshoz a faluban lakókat, és talán ez a legfontosabb jótéteménye a virtuális térnek, bármennyire is az a legjobb hagyományos megoldás, ha a személyes kapcsolatot favorizáljuk (de ugye ez nem megy könnyen mindenkiel, meg hát hol és mikor...). Arról nem is beszélve, hogy számtalan kedves, jóindulatú, segítőkész lakost ismerhettünk és ismerhetünk meg nap mint nap, újabb és újabb pozitív meglepetésekkel és értékes emberekkel találkozva a hipertérben.

Hogy mi mindenre lehet még használni ezeket az internetes közösségeket, talán csak a jövő gyakorlatában derül majd ki. Mindenesetre többen is gondolkozunk ezen, újabb hasznos funkciókat keresve, de mindenképpen várjuk közben a lakosság részéről újabb tagok csatlakozását, és ami a legfontosabb: a faluközösség építését segítő csoportfunkciókat és javaslatokat!

Móczár Gábor
alpolgármester

a Facebook-csoportok szerkesztője és moderátora

Egy református a Csíksomlyói Búcsúban

Bevallom, vegyes érzelmek kavargtak lelkemben, amikor közeledett a hajnali 4 órai indulás időpontja. Több okból is. Az utazó csoportba úgy kerültünk, hogy lányunk barátnőjének szülei hívtak, menjünk. Igaz, a felvetésre egyből igennel válaszoltunk, de az egyenlet sokismeretlenes volt.

Amit tudtunk, hogy a program igen sűrű, hogy több mint fél napot kell utazni egy számunkra ismeretlen helyre, Gyimesbükkre és hogy a búcsúban millióan lesznek.

Amit nem, hogy valójában kikkel fogunk utazni, hiszen egy-két iskolai eseményen való találkozáson kívül senkiről nem tudtunk semmit. Azt még tudtam, hogy mindenki célja közös: részt venni a Csíksomlyói Búcsúban és a gyimesbükki ünnepségeken.

A reggel jól kezdődött, bár az előző napi munkaterhelés miatt a hajnali fél hármassal kelés közel állt az inkvizíció gyötrelmeihez. Időben és pontosan odaértünk az indulás helyére. A bemutatkozás jól sikerült, mindenki kedvesnek látszott, de egy busz nem igazán alkalmas az ismerkedésre, így csak az összeszokott társaság viccelődéséből vontuk le a következtetést: jó helyre jöttünk.

Végigszenvedtük az utat, kötelező megállás a Király-hágónál, Korondon, és hopp, 13-14 óra buszozás után megérkeztünk a vízválasztóhoz, Gyimes határába. Aludtam. Ekkor érces férfihang szólt rám, hogy pont most ne aludjak. Nem értettem a kis sértődöttséget a hangban, de amikor megláttam a gyimesi tájat, igazat kellett adnom a szólónak. Szentségtörés akkor aludni, amikor az ember életében először Gyimesbe érkezik. Szerintem másodszor is az lehet. Nem próbálom a táj szépségét leírni, mert nem lehet. Látni kell!

Aztán megérkeztünk Gyimesbükkre, amely az utolsó olyan magyar település, amely a történelmi Magyarország területén van, az ezeréves határon.

A gyimesbükki plébánián Salamon József plébános úr fogadott minket jóféle pálinkával, majd vacsora következett. A kenyérre emlékszem a legjobban. Ízletes, sűrű és tápláló volt. Ilyen lehetett a kenyér, amikor még nem látványpékségekben, hanem a hegyi legelőn és erdőben dolgozók részére készült. A templom Ceaucescu hatalmának csúcán épült, 1974-ben, egy olyan országban, ahol elnyomták a vallásokat, a magyarokra jellemző római katolikusságot meg különösen. Az akkori plébános, Dani Gergely esperes harcolta ki az építési engedélyt, amelyhez helyi legenda is kapcsolódik. Az akkori prefektus kijelentette, hogy itt a magyaroknak addig templom nem épül, amíg ő él. A plébános úr ekkor azt mondta: na, ezt a kis időt még kivárjuk. A prefektust két héten belül temették. A következő már nem kockáztatott, azonnal aláírta az engedélyt.

Jókorai esti alvás után másnap kisebb túrát tettünk a kálváriától indulva, föl a Bilibók-tetőig, majd le az ezeréves határig, a

Rákóczi várba fel, megállva a Brazílnál (kedves kis söröző), majd haza. Van, amire az ember készül. Ilyen a hegyre felmenetel, de amikor a következő hajlat után még egy hasonló nagyságú emelkedő vár, az próbára teszi lelkünket. Ha meg nincs rendes cipőd, az a testet.

Az első kerítésig mindenkinek volt egy jó erdélyi kutyasztorija, így annyira nem örültünk egy nagy komondor csaholásának. Szerencsére velünk volt Tankó Mihály tanár úr, aki első kézből számolt be a kutyák vadságáról, majd nyitotta előttünk az utat. Aznap szerencsénk volt, hiszen meg voltak kötte a kutyák vagy volt a közelükben jóindulatú pásztor. Rémtörténeteink nem gyarapodtak. Ellenben az isteni teremtes csodájában gyönyörködve elnyújthattuk meggyötört testünket az illatos fűben. A fűszerek illatától bódultan néztük a leromlott esztenákat, a fel-

hőket az égen, s hallgattuk egymást vagy a csendet. Élveztük a napfény melegét, míg itthon hétágra szakadt az eső. Elértük a Bilibók-tetőt és az ott elesetteknek állított emlékművet. Innen nézve Gyimesbükk és a román oldalon fekvő Palánka olyan, mint két testvérfa. Egy térképen jelenleg nem látható, de lelkünkben élő határ azért húzódik a két község között, pedig tudjuk, csángók odaát is élnek. A leereszkedés nekem borzalmas volt. Ne menj hegyre sportcipőben, mert leeshet a körmöd később!

Az ezeréves határnál a tanár úr által mindenki számára fizetett sör vigasztalt lábam kínjaiért, meg a második adag igazi (!) Csíki Sör adott erőt, hogy a Rákóczi vár lépcsőit megmásszuk. Utána indulás haza, megint egy kis sör a „Brazil”-nál és vacsora.

Másnap hajnalban „kirándulás” Csíksomlyóra. Feleségem, Terka úgy döntött, kereszt alatt teszi meg az utat, így hajnalban már el is indult Gyimesfelsőlókra, hogy legyalogolja a 25-30 km-es távot. Mi, buszosok később indultunk. Megmondani nem tudom, mikor értük utol őket, már messziről láttam, hogy hátul szedi a lábait. Sikertől felhívnom telefonon, mikor mondta, lábát vérhólyag nyomorítja. Bajban ismerszik meg a barát: volt, aki még cipőjét is odaadta neki! Nem a tartalékot, hanem amiben addig gyalogolt, mert a tartalék az ő lábát is törte!

Csíksomlyó minden magyar gyülekező és zarándokhelye. A számomra amúgy sem szeretett, felekezeteket elkülönítő különbségek itt eltűnnek. Tudom, hogy nemcsak katolikusok, hanem más vallású és hitetlen magyarok is eljönnek ide, a szent zarándokhelyre. Jó volt együtt imádkozni sokszáz ezer magyarral, együtt énekelni a himnuszokat. A végén a résztvevők teljes búcsút kaptak, így egy darabig „bűntelenül” lehetek református!

Közben az utazó csoport tagjaival a közös élmények hatására egyre jobban megismertekünk, és megtudtuk, hogy ez a közösség befogadó, nyitott, barátságos és segítőkész.

Amikor a búcsúból hazaérkeztünk, Salamon atya vezetésével végigjártuk a csángó keresztutat Gyimesbükkön. Úgy adódott,

hogy az atya egyszer csak rám osztotta az egyik olvasmányt. Kérdeztem, nem baj e, hogy református vagyok. „Nem” - mondta, majd keresztet tett a fejemre és megáldott. A negyedik stációnál olvastam fel a véletlenszerűen rám jutó részt, amely Babba Mária oltalmazó közbenjárásáról szólt leginkább. Lám, az Isten is azt akarja, hogy ne legyen megosztó a felekezethez tartozás. Bevallom, jóleső érzéssel imádkoztam katolikus testvéreimmel az Üdvözlégyet a stációk között, és gondolkodtam el azon, mit rontottak el őseink, hogy a Szentháromságban való hit ellenére egymásnak estek vagy feszültek és feszülnek még sokszor ma is. A történelmet nem tudjuk egyik napról a másikra megváltoztatni, de kitartással el lehet érni, hogy utódaink már más világban éljenek, csak oktatni és nevelni kell őket a jövőre. Meg magunkat is.

Salamon atya remek kezdeményezésére a stációtól lefelé mindenki kiválasztotta a magához legközelebb eső ismeretlent és beszélgetett vele, míg leértünk a völgybe. Ennek másnap következménye is lett!

Ezen a másnapon a kontumáci (vesztegzári) kápolnánál szentmisén vettünk részt, ami előtt megvártuk a Rákóczi motorvonatot. Mise után ögyelegtünk egy keveset a vásári forgatagban, majd a vacsoránál egyik zarándoktársunk, Gyula felvetette, hogy van-e kedvünk vele elmenni egy 80 év körüli szerszámkészítő mesterhez. A mester felesége előző este a kálváriánál erősen invitálta Gyulát, hogy látogassa meg a bácsit. Odaérve megtudtuk az öreg mestertől, hogy Sebő Ödön főhadnagy merre védte a többszörös szovjet-román túlerővel szemben három hétig a határt, míg mindenhol másutt már beözönlöttek az oroszok Erdélybe, no meg azt is, hogy a jó szerszámhoz a „tyemecsét hóttyöttekor” kell kivágni. A néni - Isten áldja meg - úgy szaladgált körbe minket törekeny kis testével nyolcvan éves kora ellenére, mint pocok a mezőn. No, aztán megköttetett a nagy üzlet, talán a már jócskán fogyasztott ribizlibor hatására vettünk három gereblyét, úgy 2 és fél méteres nyéllel. Hazafelé menet vidámságunkkal felve a „patakát” gyözködtünk egymást, hogy igen, bizony minden családnak pont ilyen gereblye hiányzott a háztartásából, és ősszel ezzel aztán úgy tudjuk majd összehúzni a leveleket, mint még soha. Találkoztunk egy medvével is, aki hazafelé tántorgott, de szavát nem értettük, mert sokat ihatott a kocsmában. A plébániához érve fel kellett ismernünk, hogy minket bizony kizártak. Így társaságunk vállalkozóbb szellemű tagjai átmásztak a kerítésen, felfeszítették valahogy a nagy kapu zárszerkezetét, majd besétálhattunk, gondosan helyreállítva mindent. Később derült ki, hogy csak el kellett volna húzni a tolókaput. A ribizlibornak érdekes a hatása...

Utolsó nap hajnalán hazafelé indultunk busszal. Gyulafehérvár emlékeztetett minket arra, hogy az idilli képek ellenére a hatalom mindent megtesz a magyar közösség gyengítésére. Ebédet Bőjte Csaba ferences testvér tanítványai szolgáltattak nekünk Déván. Menjetek, látogassátok meg Bőjte Csaba gyermekmentő szolgálatát és adakozzatok! Amit tesz, pótolhatatlan és erőt sugárzó - Isten áldása van rajta.

Végezetül szeretnék köszönetet mondani mindenkinek, akit megismerhettünk ezen az úton, akik befogadtak és akikkel összebarátkoztunk. Neveket igyekeztem nem említeni, de Móczár Gábor nevét, mint a kirándulás vezetőjét, illetve Király Gábor és Korenchy Zita nevét, akik meghívtak minket ebbe a közösségbe, mégis kiemelem.

Köszönet és hála a gyimesi embereknek, akik megtartották e gyönyörű tájat hazánknak, hogy úgy mehetünk oda, mint aki hazamegy. Isten áldása legyen rajtuk!

Kollár György
a Zsámbéki Református Egyházközség presbitériumának tagja

A Hónap alkotója: Arany Betty

Arany Betty neve sokak számára ismerősen cseng, hiszen minden Telkiben rendezett kézműves vásáron találkozhatunk vele és egyedi alkotásaival.

Háza egy igazi művész ház, ahol a hangulatos műhelyben a kemence mellett hatalmas hívogató asztal, számtalan egyszerű konyhai és keramikus eszköz, valamint az elmaradhatatlan korong várja a látogatókat, hogy kipróbálják, milyen jó az ajándékokat saját kézzel elkészíteni. Akit egyszer megcsapott az agyag illata, vagy egyszerűen a népszerű Ghost filmet látva kedvet kapott, hogy kipróbálja, milyen a tapintása, visszajár a műhelyébe. Egyéni, szárnyukat próbálgató művészek, gyerekcsoportok, valamint családok is felkeresik a műhelyt, és töltenek el egy hangulatos, közös napot az agyag bűvöletében.

Betty nem keramikusnak készült. Éveken keresztül programozóként dolgozott, ám egyszer gondolt egy merészet és felállt a számítógép mellől, keresni kezdte a valódi útját. Azt legbelül tudta, hogy a művészet vonzza, így több, ezzel kapcsolatos tanfolyamot is elvégzett, elsőként egy ikebana virágkötéssel foglalkozót. A keleti művészet mindig is közel állt hozzá, ezért választotta ezt az irányt. A virágkompozíciókat egyszerű, de annál tetszetősebb és érdekes formájú kerámiákba rendezték. Ezeket a kerámiákat kereskedelmi forgalomban nemigen lehetett kapni. Ekkor született meg a fejében a gondolat, ezt talán ő is el tudná készíteni. Így a következő lépcsőfok az volt, hogy meg találja azt a műhelyt, ahol ilyen tárgyakat készítenek. Így jutott el az Artchaika ősművészeti Agyagműves Egyesülethez, ahol annak vezetője, V. Lőrincz Ági bevezette a RAKU kerámia rejtelseibe. Azóta készíti ezt a keleti stílusú kerámiát Betty, amit igen szeret. Szereti az egyszerűséget, ugyanakkor érdekesnek tartja a japánok szemléletét, miszerint nem kell a mértani tökéletességre törekedni (a képeken is látszik, hogy a váza szája dől). Ez nem azt jelenti, hogy amit más keramikusok rontott kerámiaként a kukába dobnak, ők tökéletesnek tekintik. Nem. Nem mindegy, hogy például az említett váza szája hány fokban van megdőntve, de az sem mindegy, hogy egy bögre oldala hol van behorpasztva (a kézformát veszi fel). A RAKU Japánból származó kerámia égetési mód.

A RAKU égetésnél a tűz, a víz, és a levegő hozzák létre azt a gazdag felületi hatást, amelyet a kiszámíthatatlan változások

tovább gazdagítanak. A keletkező sok-sok mikro-repedés és a máz változékonysága a raku edény díszé.

Nincs hibátlan vagy megismételhető mázfelület.

Ez a művészeti ág kezdetektől fogva a teaszertartáshoz kötődik. A teaszertartás edényein különleges, a természetben található felületek, színek és fények jelennek meg.

A kemence felhevítése után az edényeket izzó állapotukban veszik ki, majd föld - homok - szerves anyag keverékébe temetik őket. Az így keletkezett redukálódott kerámiafelületek azon túl, hogy egy jellegzetes hangulatvilágot teremtenek, változó és izgalmas színeket produkálnak. Ettől lesz maga az égetési folyamat is izgalmas, várakozással teli, a kerámiák pedig, mintha önálló életet élnének, megörvendeztetik és meglepik az alkotót változatos egyediségükkel.

Aki teheti, látogasson el Bettyhez, próbálja ki az agyagozást, és ha van kedve, ismerkedjen a RAKU-val, ezzel a letisztultságot, a nyugalom szépségét tükröző kerámiával.

ZA

Családi élet Telkiben

Fókuszban a tinédzser korosztály - második rész

Mi kell a tiniknek? A kérdés kihívás elé állítja a fiatalok szüleit, Telki vezetőit, sőt, tágabban szemlélve a község minden tagját, hiszen „a kamaszok már a szomszédban vannak”. Édes, pici babáink felnőnek, útkereső, határokat feszegető tinédzserekké válnak, nekünk, felnőtteknek pedig segítenünk kell őket abban, hogy ezeket az éveket minél tartalmasabban és kiegyensúlyozottabban élhessék meg

Családi hobbik, mozgás és zene

Samreth Nimol Kánid és Sepp Norbert 2001-ben Budapestről költöztek három gyermekükkel Telkibe. Ákos (19) a Budapesti Corvinus Egyetem gazdasági-informatikai szakának hallgatója, Yvette (17) és Márton (15) a budakeszi Prohászka Ottokár Katolikus Gimnázium tanulói. Édesapjuk informatikus, munkáját részben a fővárosban, részben otthonról végzi. Kambodzsai származású édesanyjuk taekwon-do edzőként dolgozik, így talán nem is meglepő, hogy az egész család magas szinten űzi ezt a harcművészetet, mindannyian fekete övesek.

„Sok közös hobbink van, ez erősíti a köztünk lévő kapcsolatot” – mondta Ákos, aki úgy gondolja, hogy azért is értik jól meg egymást a testvéreivel, mert nagyrészt ugyanazokat a szabadidős tevékenységeket, hobbikat választották. Fontos közös pont a cserkészlet, amivel egyik barátjuk javaslatára ismerkedtek meg. Legidősebb gyerekként Ákos lépett be először a csapatba: „A cserkészeket korosztályonként és nemeként kisebb örsökbe osztják be. Nekem nagyon tetszett, hogy a vezetőnk csak pár évvel volt idősebb nálunk. Eleinte sokat játszottunk, aztán kijártunk az erdőbe főzőcskézni, sátorozni. Később Yvette és Márton is csatlakozott, most már mindhárman örsvezetők vagyunk” – mesélte Ákos. A testvérek számos barátra leltek a cserkészek között.

A család a zenei nevelésre is hangsúlyt helyez. „Nyolc évig jártam fuvolaórákra, hat évig tanultam zongorázni, emellett ének- és szolfézsórákat is vettem” – mondta Yvette, aki táncolni szintén nagyon szeret, a Telki Gyermek Táncszínház tagja. Fuvolázni hosszú éveken át a fiúk is tanultak, Norbert pedig zongorázik, és ő írta a Telki Fesztiválon előadott Szín-Játék című darab dalszövegeit.

Bár Yvette nagyra értékeli a taekwon-do tradicionális vonatkozásait, szereti versenyeken megméretetni magát. Májusban, az olaszországi Jesoloban megrendezett ITF Taekwon-do Világbajnokságon ezüstérmet szerzett formagyakorlat kategóriában. Ákos és Márton régebben szintén versenyzett, most már csak a kisebb fiú fontolgatja, hogy visszatér az érmeért való küzdelembe. Az utóbbi időben leginkább az anyukájuk által tartott edzésekre járnak. „Harcművész családból származom, számomra a taekwon-do életforma” – mondta Kánid, hozzátéve, hogy ő és a férje szeretnék megadni a lehetőséget a gyerekeiknek, hogy minél több mindent kipróbáljanak, és kiválaszthassák, amit magukhoz közelállónak érznek. „Fontos számunkra, hogy olyan dolgokat nyújtunk a gyerekeinknek, amikhez vissza tudnak nyúlni, amikor felnőnek”- tette hozzá az édesanya.

„A feleségem magas elvárásokat támaszt saját magával szemben, minden cselekedetében nagyon elkötelezetten törekszik a teljességre. A gyerekeink érzik, hogy az anyukájuk bíz a képességeikben, ezért ők szintén igyekeznek a legtöbbet kihozni magukból”- magyarázta Norbert, aki azt is elárulta, hogy a nevelésben ő képviseli a „laissez faire” vonalat, ezzel járulva hozzá az egyensúlyhoz. Yvette elmondta, előfordult, hogy túlterheltnak érezte magát, ekkor redukálták a különórák számát. Mostanában van ideje az osztálytársaival fagyizni, moziba és művészeti fesztiválokra menni. Öccse, Márton is talál módot a feltöltődésre, kikapcsolódásra: „A barátaimmal együtt szoktam sportolni, néha átmegyünk egymáshoz, trambulinozunk, beszélgetünk, vagy megnézünk egy filmet”- mesélte a fiú, aki a fent említett közös hobbikon kívül néha kézilabdázik és pingpongozik.

Az egyetem megkezdése Ákos számára változásokat hozott: „A tanulás került előtérbe, a fuvolázást abbahagytam, a foci-ra kisebb hangsúly tevődik, de a cserkészletben továbbra is aktívan részt veszek, ezenkívül tagja vagyok egy diákszervezetnek”- mesélte a fiú, aki úgy látja, a reggeli buszközlekedés sokat javult a pár évvel korábbi helyzethez képest, de azért még mindig tömeg van a járműveken. Édesapja autóval jár be, de nem érzi fárasztónak az ingázást. „Engem nem stresszel a közlekedés, útközben hangoskönyvet hallgatok vagy rádiót. A munkahelyem a Rákóczi híd környékén, az autópálya végénél van, a belvárosba ritkán megyek be” – mondta Norbert. Yvette és Márton sem utazik be túl gyakran Budapestre, de ha mégis el kell intézniük valamit, magabiztosan mozognak a nagyvárosban.

A helyi, fiataloknak szóló szórakozási lehetőségek kérdésében Ákos, Yvette és Márton nem érzik igazán érintettnek magukat: „Nem szeretek bulizni, nem igénylem a hangos zenét, de azt élvezem, ha táborokban, vagy születésnapok alkalmával összejövünk a barátaimmal vagy az örsrel házi-bulit rendezünk” – mondta Yvette. Testvérei hasonlóan vélekednek, bár Ákos elmegy néha az egyetemi bulikra. Mind-

azonáltal Norbert jó ötletnek tartaná, ha a faluban lenne egy olyan klubhelyiség, ahol lehet koncerteket rendezni, hangosan zenét hallgatni, hogy azok a fiatalok, akiknek erre igénye van, helyben tudjanak egy kicsit szórakozni.

Wilcsek Médea

„Jó lenne egy koncepció, ami teret adna a fiatalok számára”

„Volt egyszer egy TIK” – akár így is summázhatnánk a közel két éven át aktívan működő Telki Ifjúsági Klub egyik alapítójával folytatott beszélgetésünket, azonban ennek során igencsak előremutató gondolatok is elhangzottak, amelyek a telki fiatalok közösségi életében fellendülést hozhatnának.

„Nagyjából 5 évvel ezelőtt teljesen véletlenül kezdtük az egészet, és nem is számítottunk rá, hogy ilyen nagy igény lesz rá” – mondta Neszmélyi Réka a klub megalakulásának hajnaláról, majd kifejtette, hogy felmerült, jó lenne egy buli, amikor találkozhatnak azokkal a barátokkal, ismerősökkel, akik akkortájt többnyire már első vagy másodéves egyetemisták voltak, így a megszokott közegben már kicsivel kevesebbet mozogtak. „Iszonyú jól sikerült, nagyjából 90 ember eljött” – emlékezett vissza a korábbi szervező, hozzátéve, hogy az akkor még viszonylag „amatőr” rendezvényen helyi pincék által felajánlott bor és támogatásként kapott zsíros kenyér mellett egy egyszerű laptopról szólt a zene. „Ekkor sokan kérdezték, hogy mikor lesz az ismétlés, így tudtuk, ez egy folyamat része, ennek a generációnak ugyanis akkoriban nem volt igazi fóruma, rendezvénye” – mondta, kiegészítve azzal, hogy ha van lehetőségük helyben találkozni, szórakozni a fiataloknak, akkor azt mindig is ki fogják használni. Réka azt a témában sokszor felmerülő tényezőt is hozzátette, hogy ez ráadásul a szülőknek is megnyugtatóbb lenne, hiszen gyermekeik ilyenkor a városba utazás helyett a faluban maradnának, biztonságosabb környezetben.

Az egykori klub egyik megálmodója a második, immáron több száz főt megmozgató bulit nevezte az igazi indulásnak a közösség létrejöttében, hiszen az akkori lakói felháborodások miatt tudták, meg kell mutatniuk, hogy komolyan gondolják a fiatalok összefogását, amire az egyesületi forma megfelelőnek látszott.

A TIK alapítói szerették volna, hogy ne csak a bulikkal kössék össze a nevüket és a fiatalok szerves részévé váljanak a faluközösségnek. Érezték azt is, hogy szükség van egy koncepcióra, amihez hozzátartozott a generációk közti átjárók megnyitása. Ennek szellemében közös programot szerveztek a Nyugdíjas klubbal, és a kisebbeknek is, sőt, számtalan filmklub, élménybeszámoló és előadás jellemezte a klub életét.

Arra a kérdésre, hogy mi jelenthette mégis a TIK végét, Réka kifejtette, ahogy telt-múlt az idő, a szervezőknek – bár sok energiát fektettek bele –, egyre kevesebb energiájuk maradt a klubbal foglalkozni – akkor már – a munka és az életük más fontos dolgai mellett. „Próbáltuk bevonni a kisebbeket, ám ezt abban az időben talán ők még nem vették annyira komolyan” – mesélte, felhívva rá a figyelmet, hogy ideális lenne, ha volnának olyan önkéntesek a faluban, akik „kívülről” segítik a korral járó rotációt.

„Jó lenne egy koncepció, ami teret adna a fiatalok számára” – mondta, kiemelve, mennyire lényeges, hogy az ifjúság magáénak érezze a programokat és az azokkal járó felelősséget. „Emellett tenni is kell érte sokaknak, nem csupán kivenni belőle” – véli azzal kapcsolatban, hogy sokszor bizony a TIK-es szervezőgárda rengeteg energiát ölt egy-egy eseménybe.

„Csak bulit szervezni nem lehet, más érdekes, közösségteremtő programokra is szükség van” – világította meg Réka, hozzátéve, hogy ehhez a felelős közösségszerveződéshez „erő, türelem, valamint kitartás kell, és meg kell szólítani azokat is, akik Telkiben laknak, ám nem itt járnak iskolába”. Szerinte korosztályosan kellene egy átfogó közeg, ami egy önkéntes – akár felnőttekből álló – koordinátor csapat kontrollja mellett akár a generáció finom nevelésére is alkalmas lehetne. Fontos, hogy egy látható és folyamatosan fennmaradó közösség jöjjön létre – emelte ki.

A hajdani Telki Ifjúsági Klub alapító tagja kifejtette, hogy teret engedni a fiataloknak az egyik legnagyobb kihívás egy falu életében, viszont az egyik leghálásabb feladat is egyben. A település ugyanis ettől marad élő, és ez tudja ösztönözni az itt felnövő generációkat, hogy ne meneküljenek el innen és később saját családjukkal is Telkiben telepedjenek le. Az újabb és újabb generációkhoz tartozó szervezők pedig évek múltán – Rékáékhoz hasonlóan – szívesen emlékeznek majd vissza a közösségi életért, egymásért végzett munkájukra.

Szilágyi Balázs

Fiatalok, buli – tapasztalatok és tanácsok

Május végén néhány szülő azzal a kéréssel kereste meg a polgármestert, hogy járuljon hozzá egy buli megrendezéséhez a fiatalok részére a Pajtában. Mivel a felnőttek vállalták a felelősséget, hogy kontrollálják a rendezvény kulturált menetét, megkapták a lehetőséget.

A buli azonban nem teljesen úgy alakult, ahogyan azt a szülők előre vázolták. Sajnos az alkoholfogyasztást nem sikerült teljesen kizárni. Ennek kapcsán érdemes kiemelni, hogy – ahogyan a június 5-i közmeghallgatáson is elhang-

zott – az önkormányzat minden olyan kezdeményezést bátorít, ami színesíti és bővíti a fiatalok helyi programlehetőségeit, ám fontos, hogy ezek ne csupán bulik legyenek és minél inkább az értékes közösségi rendezvények kerüljenek előtérbe. Az olyan eseményeket azonban, amelyek lehetővé teszik a kiskorúak alkoholfogyasztását, a település vezetése továbbra sem támogatja, és kiemeli, hogy a jövőben tervezett hasonló eseményekkel kapcsolatban a mostani tapasztalatokat feltétlenül figyelembe kell venni.

Ezüstérem a Taekwon-do Világbajnokságon

Újabb Telkiben élő fiatalra lehetünk büszkék: Sepp Yvette második helyezést ért el ifjúsági lány formagyakorlat kategóriában a május 27-e és 31-e között, Jesoloban megrendezett Taekwon-do Világbajnokságon.

Ez a verseny a sportág legrangosabb eseménye, ahol a magyar válogatott idén húsz versenyzővel indult el. Az ötnapos megméretés során a csapat első érmét az 1998-as születésű Yvette

nyerte, ezután felnőtt férfi kategóriában Rizmayer Norbert egy arany-, Herbák Tamás egy bronzérmet szerzett, sőt a felnőtt női erőtoró csapat is a dobogó harmadik fokára állhatott fel.

Yvette kiskora óta foglalkozik harcművészetekkel, 5 éves korában kezdett karatézni, aztán 8 évesen áttért a taekwondora. Jelenleg 2. danos, főként édesanyja, Kánid irányításá-

val készül a versenyekre, emellett minden hónapban részt vesz a válogatott kerettedzéseken. Most először indult világbajnokságon, ezért különösen kiemelkedő eredménynek tekinthető az ezüstérmes helyezés elérése.

Yvett-tel és családjával a Családi élet Telkiben – Fókuszban a tinédzser korosztály című cikkben hosszabb interjút olvashatnak.

Barangolás Telki múltjában

Második rész – középkor, a török hódoltság előtt és az újrakezdés

Az 5. században Telki megmaradt római lakosai elmenekültek a hun betörés elől. A leletek tanúsága szerint településünk lakatlan maradt egészen Szent István koráig. Története innen-től kezdve viszont teljesen összefonódik az itt alapított bencés apátsággal, melynek első említése III. Ince pápa 1198-as keltezésű leveléből származik. A Szentatya ebben reformálásra utasította az esztergomi érseket, mert az apátság anyagiakban úgy leromlott, hogy a szerzeteseket sem tudta a jövedelméből ellátni, és ez a fegyelem rovására ment. Akad olyan feltételezés, hogy a monostor ekkor már nagyjából 100 éve állhatott és a létrejötté Szent István egyházpolitikájának volt köszönhető. Ennek ellentmond, hogy alapítójának és első kegyurának Micha bihari comest (1198-99), majd később nádort (1199-1201) tartják. Gazdasági természetű probléma később is érte a telki bencés egyházat. 1277-ben IV. László király a - mai kifejezéssel - csőd szélére jutott apátságot a nyúlzigeti domonkos rend alá rendelte, teljes joggal. Az apátság a következő századokban gyakran cserélt kegyurat. Telki apátját a török idők előtt, 1531-ben említik utoljára. 1541-ben a törökök elfoglalták Budát, környékét feldúlták. Telki, Jenő lakosai és a szerzetesek elmenekültek, a két falu elnéptelenedett. A török előtti korból sajnos nem maradt fenn térkép, vagy metszet, amiből megtudhatnánk, hogyan is nézett ki a középkori Telki. Leletek sem kerültek elő, mint Jenő esetében. Feltételezhető, hogy házai nagyjából ugyan-

ott állhattak, mint a 300 éve újraépült Ófalu házai is. Az egykori apátság emlékét kökereszt őrzi a Pajta mellett. Ha ott állt a monostortemplom, akkor logikusnak tűnik, hogy a település házai is a templom közelében épültek.

A török uralom alatt az apátság helye is feledésbe merült. Érdekes, hogy a telki apát címet, ettől a tényről függetlenül, a pannonhalmi főapátok (Telki utolsó kegyurai) és velük párhuzamosan az uralkodó továbbra is adományozta.

Az egykori apátság helyét Pázmány Péter Gönc és Telki-bánya között sejtette. Torkos Imre szerzetes a pannonhalmi főapáttól nyerte el a telki apát címet 1687-ben. Ő a Fekete-Körös mentén Gyula, Borosjenő és Feketebátor között vélte megtalálni az apátságot.

1686-ban felszabadult Buda. A bécsi skót bencések –

Buda és környéke az 1528-as Lázár-térképen

akárcsak más külföldi rendházak – előtt megnyílt a lehetőség magyarországi birtokaik visszaszerzésére. Ők valószínűleg nem felelték el a telki apátság helyét. 1700-ban Sebastian Faber bécsi skót apát elnyerte a telki apát címet. Az uralkodó 1702-ben a telki apátság birtokait örök időkre a bencéseknek adományozta. Idővel e birtokokat sajnos több földesúr is kisajátította magának. A földek visszaszerzésének kísérlete több évtizedes jogi procedúrát eredményezett. A bencések addig sem tétlenkedtek, hanem elkezdték megszervezni Telki és Jenő betelepítését németországi telepesekkel. Meglepő módon az apátsági templom túlélte az idők viharát, és romos tornyai még ekkor is kitűntek az elerdősödött tájból. Budakeszi anyakönyvei 1712-1716 között született jenői gyerekek adatait is tartalmazzák. Feltételezhető, hogy az első telepesek ekkor érkeztek. Megtisztították a területet, házakat építettek, szőlőt telepítettek. A teljes uradalomhoz tartozott Telki, Jenő, Kozárompuszta és Páty egyik fele. Szerencsések vagyunk, mert a bencések precíz nyilvántartást vezettek szinte mindenről, így néhány térkép is maradt utánuk, amin megtekinthetjük, milyen is volt Telki közel 300 évvel ezelőtt.

Legkorábbi térképünk az uradalomról Bordás András kitaró gyűjtőmunkájának eredménye, melynek felvételét Nyékhelyi Mária őrizte meg számunkra. Sajnos a készítésének évszámát nem tudjuk, viszont néhány következtetést levonva próbát tehetünk korának megállapítására.

A térkép tájolása 90 fokkal elforgatott, a bal oldal felé esik észak. Már láthatjuk az ófalui Fő utcát kétoldalt a házsorokkal, látható a monostor épülete is a Pajta helyén. A falu észak-nyugati oldalán a máig jellegzetes szőlő (weingarten), sőt, a Szőlő sor utcája is felfedezhető. Az Újfalú felső részén is szőlő települt, ami belógott a mai erdőbe. Ettől balra látható határvonal jelzi a Telki és Jenő közti határt, ugyanígy a jobb oldalon a pátyi földek határa látszik. Megtaláljuk rajta az első uradalmi épületet, amelyet 1701-ben épített a rend. 1738-ban, 1780 és 1791 között bővítették, majd 1838 és 1840 között (már igen rozoga volta miatt) elbontották. Itt még L alakú az épület, zárt kerttel, a későbbi térképeken négyzet alapú udvarház látszik. A kép alján a tégláégető tanyát gyaníthatjuk.

Viszont nyoma sincs még a Vízivárosnak és sehol nem látni temetőt. A mostani temetőnk még nem nyílt meg, helyén még erdő látszik. Hová temetkezhetek a betelepülők? 1945-ben a Pajta előtti tér gránát találatot kapott. A robbanás ereje emberi maradványokat forgatott ki a földből. Callmeyer Ferenc úgy gondolja, hogy nem csak a középkori őseink,

hanem a betelepülők is a templom mellé temetkezhetek. Az új temető 1778-ban nyílt meg, 1801-ben, tehát 23 évvel később lerombolták a monostortemplomot, a területet rendezték. Még jócskán élhettek a hozzátartozók. Ők vajon mit száltak ehhez? Véleményem szerint az akkori Telkiben élő csekély lakosság szintén Jenőn temetkezett. Bárhogya is volt, ne feledjük, hogy a Pajta előtti tér, ahol manapság a piac szokott lenni, egykor megszentelt föld, temető volt. Ott, mélyen a burkolat alatt nyugszanak többek közt az apátság építői és szerzetesei. Jenő térképe is rejt érdekességeket. A betelepülők első temetője a kápolna körül volt, majd az új temető 1778-ban nyílt meg, ugyanakkor, mint Telkin. Ma már ez is régi temető, az újabbat mellette hozták létre. A műholdképre vetített térképen viszont látszik egy negyedik temető is, a Hilltop Perbál felé eső határán. Úgy tűnik, Telki – most épp felújításra váró – búzaszentelő kápolnája is régebbi, mint gondoltuk, ugyanis rajta van a térképen.

Elmondható, hogy az uradalmat újra birtokba vevő bencések már nem láttak Telkiben nagy perspektívát, az uradalom központjának akkor már Jenőt gondolták. Ide építették fel az új, modern apátsági épületüket 1823-ban (ma a jenői iskola). Telki ez idő tájt némileg perifériára szorult, a lakosság száma is alacsony maradt. 1742-ben mindössze 4 lakóház állt Telkin. Az 1739-es pestisjárványban 186-an haltak meg a teljes uradalomból. Részben ez is magyarázhatja az alacsony létszámot. A bencéseknek újabb betelepítéseket kellett szervezniük. Talán ennek köszönhető, hogy 1750-ben már 10 család lakta Telkit. Ha újra megnézzük Telki házsorait, pont 10 lakóházból állnak. Jenőn sem látszik még az 1756-ban épült templom. Feltételezhető, hogy az első térképünk ebben az időszakban készülhetett.

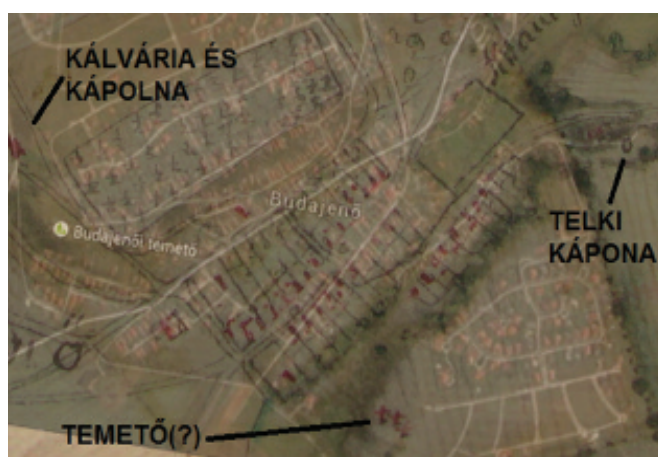
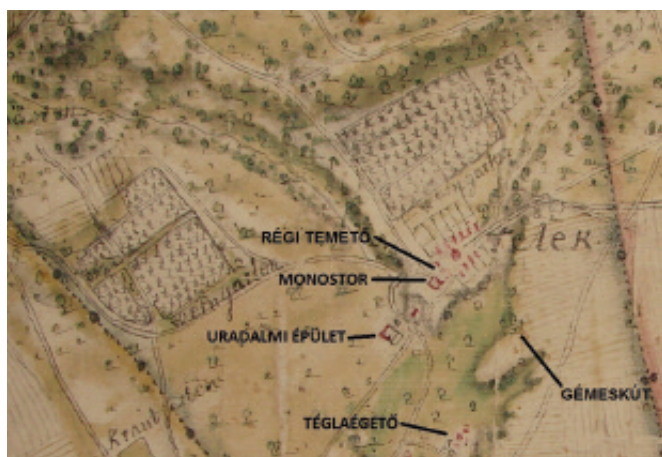
Végezetül még egy apróságra hívnám fel a figyelmet a térképen. Egy gémeskút állt a Gyöngy u. – Árnyas u. kereszteződésében, ami legalább 200 éven keresztül, egészen az 1960-as évekig szolgálta ki a nyájakat.

Külön köszönet Bánó Attilának és Bordás Andrásnak a cikk elkészítésében nyújtott segítségükért.

Wilcsek Tamás

Források:

Callmeyer Ferenc: Telki ezer éve,
Forgó András: Az osztrák bencések és a magyarországi nagypolitika,
Magyar Katolikus Lexikon,
Wikipedia

Óvodásokkal az erdei táborban

Zöld Manó Erdei Óvoda 2015

Óvodánk nagycsoportosai 2015. június 3-tól 5-ig három napos erdei óvoda programon vettek részt a Madas László Erdészeti Erdei Iskolában, a Visegrád-Mogyoróhegyen.

A szállás jurta faházban volt, a természetismereti és környezetvédelmi terepi programokat az erdei iskola szakemberei és az óvónénik tartották a gyerekeknek.

A programok között volt madárgyűrzés, odúellenőrzés, vízbilógia, erdőismereti séta, éjszakai túra, csillag-les, rókavadászat, keresgélés az „égig érő fűben”, kirándulás a Nagy-Villámon lévő Zsitvay-kilátóba, szalonnasütés, Dunaparti kincskeresés, és még sok játék, mozgás. Megismerhettük a terület növény- és állatvilágát, a forrásokat, az Ördögmalom vízesést, és az Apátkúti-völgyet. A kis tóból érdekes vízi élőlényeket halásztak ki a gyerekek, bátorságpróbaként egy függőhídon is átkeltünk.

Óvodásainkra nagyon büszkéek voltunk tudásuk, önállóságuk, ügyességük, magaviseletük, erőnlétük, és a természet iránti nyitottságuk, érdeklődésük miatt is. Igazán remek kis Zöld Manók voltak!

A program költségeinek finanszírozása a Környezet- és Természetvédelmi Oktatóközpontok Országos Szövetsége által kiírt pályázat útján történt, továbbá a Telki Önkormányzat anyagi támogatásával és a szülők segítségével valósulhatott meg.

Ezúton is köszönjük a programhoz nyújtott segítséget, támogatást és a szülők bizalmát! Jövőre újra lesz Zöld Manó

Erdei Óvoda, ahová szeretettel várjuk természetbarát óvisainkat!

Minden kedves óvodásunknak és családjainak kalandokban és élményekben gazdag szép nyarat, jó pihenést kívánunk!

Vass Imréné Kati néni

CHEMOL TRAVEL

Körutazások

Hajóutak

Repülőjegyek

1015 Budapest, Batthyány u 49. fsz. 9.

Hajóutak, körutazás: Tel.: 06 1 325 7903 • www.chemoltravel.hu

Repülőjegyek: 06 1 445 0680 • www.repulj.hu

**ÁLLATORVOSI
RENDELŐ**

TELKI
HARANGVIRÁG U. 26.
+36 30 867 0718

**LÉGÚTI ALLERGIA ÉS TÜDŐ-
GYÓGYÁSZAT MAGÁNREN-
DELÉS BUDAJENŐN**

Asthma, szénanátha, hörghurut,
tüdőtagulás kivizsgálása és ke-
zelése, tanácsadás, légzésfunkció
mérés, allergia (Prick) teszt.

Rendelés: hétfő 18.00-20.00
Bejelentkezés:
06-30-291-8414

Dr. Egerszegi Sándor ov.főo.
2093 Budajenő, Szőlőhegy út 1.

Klapka Állategészségügyi Központ

2092 Budakeszi
Klapka u. 2.
Telefon:
06 23 451 103

www.allatorvos.net

Klímatechnika

Klímakészülékek:
fertőtlenítése,
karbantartása,
telepítése,
javítása.

06-30-985-9060
Hetey László

Egyéni és csoportos **ANGOL**
oktatás Budajenőn, képzett
anyanyelvi tanárnál és Angliában
diplomázott tanárnál. Nyelvvizs-
gára felkészítés, társalgási és
üzleti angol.
A hét minden napján kora
reggeltől késő estig.
A csoportokat a jelentkezők
igényei szerint alakítjuk ki.

Angol nyelvű felvilágosítás:
daniel30marshall@hotmail.co.uk
Magyar nyelvű felvilágosítás:
06-20-4920-777

GÓLYAHÍR

Lapzártánkig születtek:

Dr. Áfra Gergely és Dr. Áfra Udvardy Annamária második
gyermeke: Áfra Balázs Marcell
Ostoros Gyula és Csernyik Linda első gyermeke:
Ostoros Ádám
Csiszár András és Urai Erzsébet második gyermeke:
Csiszár Erik Marcell

Sok boldogságot kívánunk!

TON GUARD

HELYI RIASZTÓ TÁVFELÜGYELET

- Biztonságtechnika
- Távfelügyelet
- Járőrszolgálat

5 percre az Ön otthonától

Budakeszi, Fő u. 256.
Tel.: 06 23 456 033
Páty, Rákóczi u. 9
Telki, Fő u.
www.tonguard.hu

Ajándék:
Új bekötés esetén 2 hónap
INGYEN TÁVFELÜGYELET
a hirdetés felmutatójának!

IMPRESSZUM

Telki Község Önkormányzata
2089 Telki, Petőfi utca 1.

Felelős kiadó:

Telki Község Önkormányzata

Felelős szerkesztő:

Szilágyi Balázs
telkinaplo@gmail.com
telkinaplo@telki.hu, 70/530-4555

Munkatársak:

Bognár Annamária
Cseresnyés Ágnes
Ivanov Martin
Kamlah Szilvia
Koltai Piroska
Wilcsek Médea
Zimonyi Adrienne

Nyomdai munkák:

SO LONG Press Kft.

Következő számunk lapzártája:

július 14.

Hirdetési díjak befizetési határideje: július 14.

Hirdetésfelvétel:

06-26/ 920-806 - **új szám**; munkaugy@telki.hu

Energiatakarékosan a még nagyobb biztonságért...

Megvalósult Telki Község közvilágításának energetikai korszerűsítése

Minden település egyik legfontosabb értéke a biztonság, fizikai és anyagi szempontból egyaránt. Ezt hivatott még tovább erősíteni a május végén lezáruló projekt, amely során megvalósult Telki község közvilágításának megújítása. A Környezet és Energia Operatív Program KEOP-2014-5.5.0/K Közvilágítás energiatakarékos átalakítása címmel meghirdetett pályázat keretében az energia-takarékosság és -hatékonyság fokozására irányuló beruházás sikeresen lezajlott.

A pályázati konstrukció célja az energiahatékonyság és az energiatakarékosság fokozása volt a közvilágítás villamosenergia-felhasználásában. A pályázat keretében a közvilágítási hálózat energiatakarékos korszerűsítésére, a hagyományos lámpatestek LED-es lámpatestekre való cseréje történt meg, Telki Község Önkormányzata szervezésében.

A Nemzeti Fejlesztési Minisztérium Környezeti és Energhahatékonysági Operatív Programokért Felelős Helyettese Államtitkársága 2014. december 31-i dátummal értesítette Telki Község Önkormányzatát, hogy az Új Széchenyi Terv Környezet és Energia Operatív Program támogatási rendszeréhez benyújtott „Telki község közvilágításának energetikai korszerűsítése” című, KEOP-5.5.0/K/14-2014-0024 jelű pályázatot a Környezet és Energia Operatív Program Irányító Hatóság vezetője 98 537 893 Ft összegű támogatásra érdemesnek ítélte. A pályázati támogatás vissza nem térítendő támogatás, 100%-os támogatási intenzitással, vagyis önerő biztosítását nem igényelte.

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Kohéziós Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE